

Roger Dodsworth and William Dugdale
Monasticon Anglicanum, vol. 1
London
1655

Monasticon Anglicanum,
SIVE
Pandectæ
CÆNOBIORUM
Benedictinorum
Cluniacensium
Cisterciensium
Carthusianorum
A primordiis ad eorum usque dissolutionem

Ex MSS. Codd.
Ad Monasteria olim pertinentibus;
Archivis
Turrium Londinensis, Eboracensis;
Curiarum Scaccarii, Augmentationum;
Bibliothecis
Bodleiana; Coll. Reg. Coll. Bened.
Arundelliana, Cottoniana, Seldeniana, Hattoniana
aliisque digesti

per ROGERUM DODSWORTH, Eborac.
GULIELMUM DUGDALE, Warwic.

LONDINI
Typis Richardi Hodgkinsonne,
M. DC. LV.

.....

xlv

Coenobia Anglicana,
ORDINIS
S. BENEDICTI.

.....

18b

CANTUARIENSIS
Ecclesia Cathedralis.

Ex Chroni-
cis Ger-
vasii Du-
robernen-
sis MS. in
bibliothe-
ca Cottoni-
ana.

A. D.
160.

TEMPORE quo beatus Grego-
rius sanctam & celebrem Ro-
manam rexit Ecclesiam, misit
in nostram Britanniam, quæ
nunc Anglia vocatur, sanctum
Augustinum, & cum eo Mo-
nachos timentes Deum, ut ad
fidem converterent gentem Anglorum. Qui sex-
centesimo gratiæ anno in Angliam venientes con-
verterunt in proximo regem Ethelbertum & non-
nulla millia populi. Dedit autem eis præfatus Rex
mansionem in Civitate Dorobernia quæ nunc est
Cantuarina, quæ totius regni sui erat Metropolis,
ut ibi prædicarent, baptizarent & quoscunque
possent ad fidem Jesu Christi vocarent. Conse-
crato igitur beato Augustino ex præcepto beati
Gregorii ab Elutherio Arelatensi Episcopo, &
pallio suscepto a beato Gregorio, construxit Au-
gustinus in eadem ciuitate Cantuarina, Ecclesiam,
quam in honorem saluatoris Jesu Christi dedi-

cavit, ibidemque non alias, sibi & successoribus suis sedem instituit metropolitanam. Congregatoque monachorum conventu concurrerunt undique populi, alii baptismum, alii monachatum petentes, sese suaque omnia, redditus, possessiones in usus pauperum, & eorum maxime sustentationem qui ibidem divino fuerant mancipati servicio, contulerunt.

Donationes Maneriorum & Ecclesiarum Ecclesiae Christi Cantuarien. & nomina donantium, una cum privilegiis & libertate eidem Eccles. concessis.

A. D.
600.

Ethelbertus Rex, anno Regni sui XXXV. ad fidem Christi per sanctum Augustinum conversus, statim Palatium suum eidem Augustino & successoribus suis infra civitatem Doroberniam perpetue dedit, ut ibi sedem Metropolitanam in ævum haberent, quam beatus Gregorius primam totius Regni esse decrevit & confirmavit, ut sicut prima fuit fidem suscipiendo, prima esset in dignitate. Hoc donum fecit Rex anno Domini DXCVII.

Ethelbaldus filius Ethelberti, dedit Monachis ejusdem ecclesiae, manerium de Adesham ad cibum, Anno Domini DCXVI. cum campis, silvis, pascuis, & omnibus aliis ad villam illam rite pertinentibus, libere ab omnibus secularibus serviciis, & fiscali tributo, exceptis istis tribus consuetudinibus, expeditione, Pontis, Arcisue constructione i.e. communi labore de quo nullus excipiebatur.

Anno Domini DCLXXX. Cedwalla Rex dedit Wilfrico Archiepiscopo Pageham, cum

19a

appendiciis ejus, scilicet Slindon Scrippaneg, Serectun, Bucgrenora, Beorgamstede, Chrismehamme, Mundanham-aquilonare, & aliud Mundanham.

Anno Domini DCLXXXVII. Cedwalla Rex, cum conjuge sua Keneldritha, dedit Theodoro Archiepiscopo, & familiae Ecclesiae Christi in Dorobernia, Geddinge & Wodetone, libere sicut Adesham.

Anno Domini DCLXXXVIII. Withredus Rex Canciae, dedit terram quatuor aratorum pro amore Dei & Brithwaldi Archiepiscopi, ecclesiae beatæ Mariæ, quæ sita est apud Liminge, quæ terra vocatur Nunhelmestun L. S. A.

Anno Domini DCCXLI. Eadbright Rex, dedit ecclesiae Christi in Dorobernia capturam piscium in Lamhethe. & alia quaedam, ecclesiae de Liminge, tempore Cuthberti Archiepiscopi. L. S. A.

Anno Domini DCCXLVII. Eadbertus Rex Cantiae dedit ecclesiae de Reculure, tempore Bregwini Archiepiscopi tributum unius navis in villa de Fordwic.

Anno Domini DCCLXXVIII. Offa Rex, Janiberto Archiepiscopi rogante, dedit monachis ecclesiae Christi Doroberniae Hlyden juxta Sandwicum. L. S. A.

Eodem Anno Offa, rex totius Angliæ, dedit Janiberto Archiepiscopo ad ecclesiam Christi Do= robern: terram trium aratorum, quam Cantia= ni Anglice dicunt thre swolinges, in occidentali parte regionis quæ dicitur Mersware, ubi nomi= natur illa terra data Hlyden. Et signatum est hoc scriptum signis prædicti Regis & Archiepiscopi, & similiter Kinedrithæ Reginæ, trium Episco= porum, quinque Abbatum, Edbaldi Ducis, & xi. Principum.

Wallafus dedit Bramling Monachis ecclesiæ Christi Cantuar. qui illud habuit ex dono Edwlfi Regis idem donum confirmantis ut scriptum suum inde testatur.

Anno Domini DCCLXXXIII. Eadmundus Rex Kanciæ, dedit Hwatrede Abbati de Recu= lure, & ejus familiæ ibidem degenti Scheldwihc scilicet terram xii. aratorum. L. S. A.

Anno Domini DCCXC. Offa Rex Anglorum anno Regni sui xxxviii. ad instigationem Athelardi Archiepiscopi, dedit Ecclesiæ sancti Saluatoris in Dorobernia xc. tributaria terræ bipartita in duobus locis, lx. in loco qui dicitur, Lingahese & Geddingas circa rivulum qui di= citur Fischesburna, & xxx. in aquilonali ripa fluminis Tamis, ubi appellatur Twicanham: lx. ad emendationem Ecclesiæ Saluatoris, & xxx. ad indumentum fratrum qui Deo serviunt in illa sancta Ecclesia.

Anno Domini DCCXCI. Offa Rex dedit Ec= clesiæ Christi Doroberniæ, Otteford, & terram quin= decim aratorum in Provincia Canciæ nomine Yecham, ad cibum monachorum. Perhamstede Roking & Andred ad pascua porcorum. Dun= malingdene, Sandherst, Suthelmingdene. Et in silvis quæ dicuntur Bocholte & Blean Heaubric. Et aliud inter torrentem nomine Eorthburnan & Aghne, Orgariswike, treon, & pastum unius gregis juxta Theningden, & quinquaginta porcorum binnan Smede.

19b

Eodem anno Cenulfus Rex, rogatu Athelardi Archiepiscopi Doroberniæ dedit vicario munere terram duodecim aratorum ubi dicitur Ten= ham, ad metropolim Saluatoris Ecclesiam in Dorobernia. Hanc munificentiam maxime fecit Rex, quia idem Archiepiscopus gratia recompen= sationis terram xii. aratorum dedit in loco ubi dicitur Cregesemilina.

Anno Domini DCCXCIX. Ceneulfus Rex, Archiepiscopo Athelaldardo rogante, Ecclesiæ Christi in Dorobernia reddidit terras quas Offa Rex abstulerat Janiberto Archiepiscopo, scilicet Cherring, Selebertes, Chert, ad vestimentum monachorum Bruingland & Burne.

Anno Domini DCCCIV. Cenulfus Rex & Rex Cuthredus dederunt Ecclesiæ de Liminge, ubi jacet corpus beatæ Eadburgæ sex mansuras in civitate Doroberniæ, rogatu Athelardi Archie= piscopi.

Anno Domini DCCCIV. Athelardus Archie= piscopus dedit, vel potius restituit, monachis

r. Athelardo

Ecclesiae Dorobern: villam dictam Burne, ad victum monachorum, scilicet terram quatuor aratorum, quam terram prius homo bonus, nomine Aldhun, qui in hac regali villa hujus Civitatis Praefectus fuit, praedictis monachis contulit ad victum, sed rapacitate Offae Regis de eadem terra privata est eadem Ecclesia L. S. A.

Eodem anno Cuthredus Rex Canciae, cum licentia Cenulphi Regis Merciae, tempore Wlfredi Archiep. dedit Ecclesiae Christi Cantuar: terram duorum aratorum, quae dicitur Bocholte & Kingescualand L. S. A.

Eodem anno Cenulphus Rex dedit Wlfredo Archiepiscopo, ad opus Ecclesiae Christi in Dorobernia, terram x. aratorum scil. Bixle. L. S. A.

Anno Domini DCCCIX. Cenulphus Rex Canciae dedit Wlfredo Archiepisc. Doroberniae & monachis Ecclesiae Christi, terram septem aratorum, quae dicitur Bereham L. S. A.

Anno Domini DCCCXI. Wlfredus Archiepisc. emit a Cenulpho Rege has terras, ad opus Ecclesiae Christi in Dorobernia scilicet Gravenea, Cassingburnam, Ealmedede, Sunthunigland, juxta Gravene & Appingland. L. S. A.

Anno Domini eodem, Wlfredus Archiepisc. Doroberniae concambium fecit cum conventu suo de Villa de Eastria pro Burne.

Anno Domini DCCCXIV. Cenulphus Rex dedit Wlfredo Archiepiscopo, & monachis in Ecclesia Christi Doroberniae circiter xxx. jugera inter duos gremiales rivos fluminis quod dicitur Stour, & vocatur terra illa Brime L. S. A.

Lyschild dedit Middeltone Wlfredo Archiepiscopo, & monachis ecclesiae Christi Cant: & postea, scilicet anno Domini DCCCXXII. Cenulphus Rex Merciorum idem donum confirmavit, ab omni seculari gravitate liberum, & fiscali tributo.

Anno Domini DCCCXXII. Cenulphus Rex dedit Wlfredo Archiepiscopo Coppanstan, Gremarsc & Shaldeford. L. S. M.

Eodem anno Beornulphus Rex Merciorum, dedit Ecclesiae Christi Godmersham, ad victum & vestitum monachorum rogante Wlfredo Archiepiscopo L. S. A.

20a

Eodem anno Wlfredus Archiepiscopus Doroberniae, concilium caelebravit in loco praeclearo qui dicitur Clovesho, praesente Beornulpho Rege Merciorum, super libertate Ecclesiae, ubi idem Archiepiscopus recuperavit quasdam terras Ecclesiae Christi Doroberniae ablatis, scilicet Harghes, Herefordingland, Wambelean, Geddin & Cumbe.

Anno Domini DCCCXIII. Cenulfus Rex dedit Wlfredo Archiepiscopo quandam terram infra mœnia urbis Doroberniae, scilicet lx. pedum in longitudine & xxx. pedum in latitudine, partem etiam extra civitatem ab aquilone civitatis xxx. jugera, xxv. in arido campo & v. acras prati.

r. Binne
r. Lyfchild

Lifstanus dedit Southcherch monachis Ecclesie Christi Cant. Et postea Celulfus Rex Merciorum dedit eisdem, et idem donum confirmavit.

Anno Domini DCCCXXIV. Wlfredus Archiepiscopus dedit monachis Ecclesie Christi Dorobern: Eghethorne et Langedone pro commutatione de Bereham.

Item idem dedit eidem villam quae dicitur Eastur-Waldington in occidentali plaga Ecclesie Christi, infra mœnia urbis Doroberniæ, intra ripam fluminis Stoure.

Item idem dedit eisdem terram quae vocatur Folquingland in regione Estriæ. Ruriculum quoque unius aratri in loco qui vocatur Byri.

Anno Domini DCCCXXVIII. Wiglaf Rex Merciorum dedit Ecclesie Christi Dorobern: & Wlfredo Archiepiscopo ejusdem Ecclesie, Brotewelle in Midd. L. S. A.

Anno Domini DCCCXXX. Werhardus presbyter præpotens in Anglia, de præcepto Archiepiscopi dedit monachis Ecclesie Christi Dorobern: terras prius ablatas, scilicet Harghes civ. hidas. Otteford c. hidas. Graveneyam xxxii. hidas. Burnan xlii. hidas. Seswalun x. hidas. Bereham xxxvi. hidas, &c.

Anno Domini DCCCXXXII. Rex Athulphus instinctu Ceolnothi Archiepiscopi dedit Ebbeneham, Deferthesia, Mistanham, Langebornam, Blakebornhamme, Plegimunhamme, Ofnehamme, & silvam quae vocatur Ostrynden, & villam juxta civitatem Doroberniæ quae vocatur Bertun, ad quam pertinent quinque jugera & duo prata apud Scertingan, & aliud apud Tanintun, omnia L. S. A.

Ethelwlfus Rex dedit Lose Suete viduæ & filiae ejus, & illæ dederunt monachis Ecclesie Christi Cantuar: & est de vestitu eorum.

Anno Domini DCCCXXXV. Cinewarra Abbatissa dedit Humberto Duci terram juris sui, nomine Wircesmuth, ea conditione ut omni anno det Ecclesie Christi in Dorobernia pro gablo, plumbum trecentorum solidorum ad opus ejusdem Ecclesie Archiepiscopo Ceolnotho, & successoribus suis in perpetuum.

Eodem anno Hadleghe in Suthfolca data fuit per Elfledam sciente & consentiente Etheldredo Rege.

Anno Domini DCCCXXXVIII. Ecgbertus & Athelwlfus Rex filius ejus, dederunt Ecclesie Christi in Dorobernia Mallings in Southsexan, quod viz. manerium prius eidem Ecclesie dedit

20b

Baldredus Rex; sed quia non fuit de consensu magnatum regni, donum id non potuit valere, Et ideo isto anno in concilio apud Kingstone celebrato ab Archiepisc. Doroberniæ Ceolnotho, restauratum est Ecclesie antedictæ. L. S. A.

Anno Domini DCCCXXXIX. Ceolnothus Archiepiscopus propria pecunia sua emit Chert a quodam principe vocato Halethe concedente Rege Athelwlf, & eandem villam Ecclesie Christi

monachis dedit L. S. A.

Anno Domini DCCCXXXIX. Athulphus Rex dedit Ceolnotho Archiepiscopo Eastreasta Delham, scil. vii. jugera, quæ viz. terra adjacet Ecclesiæ S. Mariæ de Liming L. S. A.

Anno Domini DCCCLXXI. Elfredus Dux dedit Ethelredo Archiepisc. Doroberniæ, & monachis ejusdem Ecclesiæ villam de Chertham, ad vestitum monachorum, ut patet per chartam suam inde confectam, quam potius Codicellum dicimus.

Anno Domini DCCCXCV. Wesingwerhs juxta flumen quod Romeneya, datum fuit per Plegmundum Archiepiscopum Ecclesiæ Christi.

Anno Domini DCCCXLIX. Heth datur per Elfredum Regem Plegmundo Archiepiscopo & successoribus suis, ad opus Ecclesiæ & Monachorum.

Anno Domini DCCCXXIII Wifelmus Archiepiscopus agros comparavit ab incolis qui nominantur Waldland & Wlfrethingland, juxta locum, qui dicitur Rethercheap, extra portas Doroberniæ.

Anno Domini DCCCXXVII. Athelstanus Rex pro anima patris sui Edwardi & honore Wifelmi Archisacerdotis Doroberniæ, dedit Folkstane sitam super mare, ubi quondam fuit Monasterium & Abbatia sanctarum virginum, ubi etiam sepulta est S. Eanswitha, qui locus a Paganis destructus fuit L. S. A.

Anno Domini DCCCXXXIV. Ælfleda dedit Hamme Ecclesiæ Christi Cantuar.

Anno Domini DCCCXXXIX. Winhelmus dedit Wfelmo Archiepiscopo Dorober: xi. agros a meridie Doroberniæ. Et est terra illa circumdata his terminis. Ab oriente Adredsland, ab aquilone Kingsland, a meridie publica strata, & ab occidente Brightelmesland. Factum fuit donum istud in præsentia Athelstani Regis.

Anno Domini DCCCXL. Eadulphus Dux per concessionem Regis Athelstani, præsentem Wfelmo Archiep. dedit Mepeham L. S. M.

Anno Domini DCCCXLI. Prestantun, Wingham, Wolecumbe, Swerdlingan, Bosington & Graveney restitut: Ecclesiæ per Eadmundum Regem, & Eadredum fratrem ejus, & Edwinum filium ejusdem Edmundi.

Athelstan Rex dedit villam de Terrings sitam super mare in Suthsexan, Ecclesiæ Christi in Dorob: L. S. A.

Anno Domini DCCCXLIII. Eardulfus Rex Cantia, dedit Heahberthæ Abbati de Racul, & ejus familiæ, scil. Monachis consistentibus in illo loco vocato Raculfre, & etiam unius aratri in loco qui nominatur Perhamstede.

Anno Domini DCCCXLVII. Pecchings dat. ecclesiæ per Wlfricum, præsentem & consentiente Rege Edredo, matreque ejus Regina Eadgiva, Odoneque Archiepiscopo Doroberniæ, Wlstano

21a

Archiepiscopo & aliis aliis multis nobilibus. L. S. A.

Anno Domini DCCCXLIX. Edredus Rex, præsentem Odone archiepis. Eadgiva regina matre

r. Wefingmersh

r. terram

ipsius Edredi, dedit ecclesiæ Christi in Dorobernia Monasterium Raculfense, bis denis semisque estimatum cassatis, cum omnibus pertin. sive littorum, sive camporum, agrorum, saltuumve. L. S. A.

Anno Domini DCCCCLVIII. villa de Iocham data fuit per Athelwardum, præsentem Odone Archiepiscopo.

Anno Domini DCCCCLX. Ediva Regina, alio nomine dicta Edgiva, scil. mater Edmundi & Eadredi Regum, dedit Mepeham, Coulings, Osterland, Leanham, Pecham, Farnleghe, Monketon, et Addington, huic Ecclesiæ.

Anno Domini DCCCCLXIII. Dunstanus, de consensu Regis Edgari dedit huic Ecclesiæ Fengg. vii. aratorum, quod Anglice dicitur vii. hides, emptorum de Ingelram optimato ejusdem regis.

Anno Domini DCCCCLXIV. Ethelstanus consentiente & concedente Archiepisc. Dunstano dedit Ecclesiæ sanctæ Mariæ de Limings, ubi sepulta est sancta Eadburga, terram unius jugeri quæ Vleham nominatur.

Anno Domini DCCCCLXIX. Egelredus Rex dedit Ecclesiæ in Dorobernia Sandwich, ad vestitum Monachorum, & Estreyam ad cibum monachorum L. S. A.

Anno Domini DCCCXCXI. Aschwinus Dorsetensis Episcopus reddidit Ecclesiæ Christi Alfrico Archiepiscopo Risbergh.

Anno Domini DCCCXCXVII. Elfgiva regina dedit Ecclesiæ, Newinton & Brotewelle in regione de Oxindford, & calicem aureum cum patena aurea, in quo sunt xiii. marcæ de puro auro, & duo dorsalia de pallio, et duas capas de pallio cum tassellis auro paratis L. S. A.

A. D. DCCCCLXXX. Athelstanus filius Aethredi, de consensu & licentia ejus dedit Ecclesiæ Doroberniæ Holingburnan, ad cibum Monachorum, quam villam emit a patre. L. S. A.

Edmundus Rex filius Edivæ Reginæ dedit Preston & Eylwartone monachis Ecclesiæ Christi Cantuar. & est de victu eorum.

A. D. DCCCXLI. Dux Brithnothus iturus ad bellum contra paganos dedit Laling, Illech, Hadlegh, consentiente Rege Ethelredo, præsentem Sirico Archiepiscopo Dorobern.

A. D. MIII. Ethelredus Dux dedit Ecclesiæ Christi particulam terræ in Dorobernia, quam sibi Rex Ethelredus dedit, xv. virgatarum in longitudine, & viii. in latitudine. & vi. agros extra murum. Termini terræ infra murum sunt hii. In orientali parte, terra Regis, in parte australi, placea civitatis. In occidente terra Ecclesiæ Christi. In aquilone cæmeterium Christi.

A. D. MVI. Ethelredus Rex confirmavit omnes donationes terrarum quæ datæ sunt Ecclesiæ Christi in Dorobernia, & super hoc scriptum suum dedit Elfrico Archiep. cum piscationibus, venationibus, aucupationibus, & aliis omnibus libertatibus, exceptis illis tribus in Adesham, signo ipsius confirmatum, una cum xxxi. signis optimatum suorum.

Eodem anno Ethelric & Leofwina, annuente

r. platea

Rege Ethelredo, dederunt Bocking & Mersey

21b

ad victum monachorum.

A. D. MX. Elfegus Archiepiscopus adjunxit Ecclesiae Christi Cantuar. quandam terram nomine Werehorne, Fremingham, & Wodetone, & est de vestitu monachorum L. S. A.

A. D. MXVIII. Mesteham & Cheyham duae villae in regione Surreya dat. per Ethelstanum, qui & Livingus.

Eodem anno Knuht Rex dedit Livingo Archiepiscopo, ad opus Ecclesiae, silvam Haseleherst L. S. A.

A. D. MXXIII. Kanutus Rex dedit Ecclesiae Christi in Dorobernia portum de Sandwico, cum corona sua aurea, quae adhuc servatur in capite crucis majoris in navi ejusdem Ecclesiae. Portum illum dedit monachis cum thelonio ejusdem villae, wrecco maris, & omnibus aliis consuetudinibus ad portum illum pertinentibus.

A. D. MXXXII. Apuldre, Orpintone, Palestre, & Wihtrischeham dat. Ecclesiae per Edsinum presbiterum consentientibus Canuto rege, & Elfgiva regina sua.

A. D. MXXXVI. Theored: consentiente & concedente Knutone, dedit Horsleghe ad opus & victum monachorum. L. S. A.

Memorandum quod idem rex Knute, confirmavit privilegia praedecessorum suorum legalia, in libertatem monasteriorum infra Kanciam positum.

Eodem anno Hethe & Saltwode data Ecclesiae per unum de principibus Angliae, nomine Haldene.

Eod. anno Godmersham data fuit Ecclesiae per Egelnotum Archiepisc.

A. D. MXXXVIII. Knuthus rex reddidit Ecclesiae Christi in Dorobernia villam de Folkstane, quam olim rex Athelstanus filius regis Edwardi eidem Ecclesiae dedit: ea conditione hanc donationem fecit Knutus, ut nunquam alienaretur eadem villa per Archiepiscopum, sine licentia regis & monachorum.

Wlstanus cognomento Wildepreost, annuente Domino suo Hardeknuto, dedit huic Ecclesiae Thurrock.

A. D. MXLIV. Egelricus Bigge dedit huic Eccles. Chert, Stouting, & Miletune.

A. D. MXLVI. Wlfgith relicta Elfwine, & Godwinus, consentiente sancto Edwardo rege dederunt Ecclesiae Christi in Dorobernia Stistede & Googeshale in Essex ad victum monachorum L. S. A.

A. D. MLII. Villae de Chertham & Waleworth concessae & confirmatae fuerunt per sanctum Edwardum, cum maneriis jam habitis, & multis libertatibus concessis. Praedictam villam Waleworth Edmundus rex dedit cuidam joculatori suo nomine Hitardo. Tempore tandem regis Edwardi idem Hitardus volens limina Apostolorum Romae, venit ad Ecclesiam Christi in Dorobernia, & per consensum & concessionem regis Ed-

wardi dedit eandem villam eidem Ecclesie Christi, chartam quoque ejusdem terrae posuit super altare Christi, &c.

Siwardus & Mathildis uxor ejus dederunt Mersham, monachis Ecclesie Christi Cantuariæ. Sancto Edwardo rege A. D. MLI. per scriptum suum idem donum confirmante, & est de cibo eorum.

22a

Eod. anno Sake Sokne & aliæ libertates concessæ & confirmatæ per S. Edwardum.

Carta ejusdem de libera Warena.

A. D. MLIV. Brithmerus civis London dedit Ecclesie Cantuar. mesuagium suum apud Gerscherche, & de licentia & consensu Stigandi Archiepisc. & Godrici decani dedit etiam Ecclesiam omnium sanctorum testimonio Leifstani Portrevæ & aliorum.

Willielmus Rex conquestor reddidit manerium de Haltone in comitatu Buck: monachis Ecclesie Christi Cantuar. antiquis & modernis temporibus a jure ipsius Ecclesie ablatum, & multa alia ut in martilogio continetur, Et plenius scriptum suum inde confectum testatur. Pro Deo & salute animæ suæ gratis hoc fecit & sine ullo prætio.

A. D. MLXXV. Conquestor confirmavit donum fratris sui Odonis, Episcopi Bajocensis, & Comitum Canciæ, de domibus in Sandwico, datis Ecclesie, &c.

Carta regis Willielmi conquestoris ut Monachi Cantuar. omnes terras suas libere teneant.

Similis Carta regis H. 1. & 2.

A. D. MLXXIII. conquestor confirmavit Lanfranco Archiepiscopo, omnes consuetudines in Ecclesia de Newton antecessorum ejus, & in Ecclesia S. Martini de Doffris & in Scapeia.

Carta ejusdem de eadem in omnibus Domini-cis Ecclesie Christi Cantuar.

Carta ejusdem Anglice & Latine de libertatibus Ecclesie Christi Cantuar. concessis.

Carta ejusdem de libertatibus quas S. Edw. concessit eid. Ecclesie Christi Cant. concessis.

Carta regis Henrici primi de eisdem.

Carta regis Richardi de eisdem.

Carlemannus levita dedit Broke Ecclesie Christi Cantuar. & postea Hen. rex primus idem manerium per cartam suam eidem Ecclesie contulit, & Henricus rex 2. per chartam suam idem manerium confirmavit.

A. D. MVI. rex Henricus rogatus ab Anselmo archiepiscopo reddidit Ecclesie Christi Cantuar. villam quæ vocatur Slindone in Suthsex.

Carta regis Hen. 1. Hen. 3. & Richardi, de Geld & Danegeld. Anselmus Archiepiscopus Cantuar. reddidit monachis Ecclesie suæ medietatem altaris Christi, quam in manu sua habebat post mortem prædecessoris sui Lanfranci archiepiscopi, qui eis aliam medietatem, cognita veritate quod ad illos pertineret, in vita sua reddiderat. Similiter & manerium de Stistede eis reddidit idem Anselmus, eo quod ad eos pertinere scitur.

A. D. MCXXX. Henricus rex primus dedit Ecclesiam sancti Martini Dover Monachis Eccle-

siaē Christi Cantuar. in dedicatione ejusdem Ecclesiae Cant. cum omnibus pertinentiis & provenien. tam in terra quam in mari, ut inde charta testatur.

A. Eodem, Willielmus Archiepiscopus dedit octo libras annui redditus de manerio suo de Reculvere, monachis Ecclesiae Christi Cant. in dotem ipsius Ecclesiae in perpetuum & hoc tempore regis Hen. 1. quod donum S. Edmundus Archiepisc. postea confirmavit.

A. D. MCXLVI. Henricus de Rya seisivit Eccles. Christi Cant. de manerio de Diepham, per quendam cultellum super altare Christi, praesentibus

22b

Theobaldo Archiepisc. Waltero Priore, aliisque multis; & acceptus fuit in fraternitatem a praedictis Archiepisc. & Prior. anno supradicto. Quam donationem Hen. rex. 2. confirmavit.

Manerium de Berkesore datum per Stephanum regem, ad inveniendum lumen, ante capsam beati Anselmi Archiepiscopi.

Henricus rex secundus dedit & confirmavit Deo, beato Thomae & Ecclesiae S. Trinitatis Cantuar. xv. libratas redditus in Berkesor, in Hokis Aisse & Rissendona, & xxv. libratas redditus in Leisdona, & ita libere, &c. sicut ego, &c.

Willielmus Tracy dedit Docombe tempore Hen. secundi idem donum confirmantis.

Carta regis Hen. secundi de via circa murum cemiterii nostri.

Carta ejusdem de terra nostra super montes de Hollingborne.

Carta ejusdem de libertatibus nostris libere tenendis.

Carta Regis Stephani de eisdem.

A. D. MCXCIX. Richardus rex primus, anno regni sui primo dedit boscum de Blean, monachis Ecclesiae Christi Cant. per unum par cirotecarum, salvo tamen uno summario quem pater ejusdem regis concessit Ecclesiae & canonicis S. Gregorii in eod. bosco.

Duae cartae Alianorae Reginae de xiii. tenementis in Judaismo Cantuar.

Carta ejusdem de maneriis de Terstane & Westfarlegh, cum advocacionibus Ecclesiarum de Westclive & Westerham pro portu de Sandwice, quam donationem Edwardus rex primus per cartam suam confirmavit.

A. D. MCCCXXVI. Dominus Walterus Raynold Archiepisc. de licentia speciali Ed. regis 3. dedit monachis Ecclesiae Christi Cant. manerium de Caldecote juxta Cantuar. cum bosco de Torholte, & cum omnibus & singulis libertatibus.

A. R. R. Ed. 3. xxvii. Richardus Boviton de licentia speciali ejusdem regis, dedit manerium suum de Bovyton, cum omnibus pertinent. in villa de Bocking in com. Essex, Priori & Conventui Ecclesiae Christi Cant.

Dominus Edwardus Princeps filius regis Ed. 3. dedit monachis Ecclesiae Cantuar. manerium de Fawkeshall eodem rege Edwardo idem do-

num confirmante, ad sustentationem duorum cellanorum in eadem Ecclesia celebratorum.

Edwardus 3. anno regni sui xxxviii. dedit in es= cambium Priori & Conventui Ecclesiæ Christi Cantuar. manerium de Borle in com. Essex, pro consuetudinibus & redditibus una cum omnibus juribus, &c. quæ idem P. & C. habuerunt vel habere aliquo modo potuerunt in villa & portu de Sandwico, cum aliis redditibus in Insula de Sca= peia, ut in carta, &c.

Carta regis Hen. 4. ne furagium capiatur ubi= cunque in comitatu Canciæ ad equos sustentandos in castello Dover.

Item Carta ejusdem regis, de via infra murum civitatis Cant. quæ ducere solebat de Northgate usque Queningate.

23a

CANTUARIENSE

Cænobium S. Augustini.

Ex Chron. MS. Thomæ Sprot monachi S. Augustini Cant. in bibliotheca Cottoniana [sub effigie vitelli D. 11.]

A/o. D. 592.

A/o. D. 596.

LUX vera quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum, etsi novo lucis suæ radio, totam illustret Ecclesiam, dum beatum Gregorium suæ Ecclesiæ summum præfecit pastorem et pontificem; specialius cum gentem visitavit Anglicam. Cum eam de tenebris, & umbra mortis dignatus est evocare ad lucis suæ fidei notitiam. Gregorius namque in summum Pontificem ordinatus, quarto nonas Septembris sub anno domini D xcii. verbum Dei quod ipse & in persona propria genti Anglorum prædicare disposuerat, divino admonitus instinctu, per suum alumnum Dei servum Augustinum explere curavit. Gregorius igitur quinto ordinationis sui anno, videlicet sub anno Domini D xcvi. misit beatum Augustinum & alios cum eo quam plures monachos ac verbi Dei ministros quasi numero quadraginta genti Anglorum fidem prædicare catholicam, qui Dei ministri qualiter se gerebant in itinere uersus Angliam qualiterque Angliam venientes in Thaneto applicuerunt; qualiter a rege Athelberto suscepti fuerant, qualiterque Cantuariam pervenerant pertractare omitto; cum hæc omnia in textu vitæ Augustini pertractentur. Augustinus igitur cum suis sociis, locum in civitate Cantuariæ adeptus, vitam cepit imitari Apostolicam. Interea Rex Athelbertus servorum Dei vita mundissima delectatus, & promissis eorum suavissimis, quæ miraculorum ostensione vera esse perspexerat, in fide roboratus catholica cum suis commilitonibus baptizatus est in die Pentecostes sub anno domini D xcvii. Rege itaque baptizato & in fide confirmato Augustinus ad civitatem Galliarum Arelatensem progreditur, & ab eisdem urbis Episcopo Etherio in Episcopum ordinatur, sub die xvi calendas Decembris, Ordinatusque Augustinus Angliam rediit, & cum gloria & omni qua decuit solemnitate a rege & populo susceptus, atque in civitate Cantuariæ sedem Episcopalem adeptus, continuo Laurencium Presbyterum, & Petrum Monachum Romam misit, qui beato Pontifici Gregorio referrent regem cum

regno fidem Christi suscepisse, & se ipsi genti Anglorum Episcopum fore ordinatum, simul & de iis quæ necessaria videbantur questionibus ejus consulta efflagitans. Quæ si quis plenius scire desiderat Bedam de gestis Anglorum legat, & ibi desiderata reperiet. Interea Augustino sedem Episcopalem, ut supra diximus, in civitate Cantuariæ adeptus, recuperavit in ea Ecclesiam regio fultus auxilio, quam ibidem antiquo fidelium Romanorum opere factam fuisse didicerat, & eam in nomine sancti Salvatoris Dei, & domini nostri Jesu Christi consecravit; atque ibidem habitationem sibi statuit, & cunctis successoribus suis, quæ usque in hodiernum diem vocatur Ecclesia Christi Cantuariensis totius Angliæ Nutrix & Metropolis. Erat autem non longe ab ipsa civitate, ad Orientalem, quasi medio itinere inter Ecclesiam sancti Martini, & muros civitatis situm, phanum, sive ydolum, in quo idem rex Athelbertus, secundum ritum gentis suæ solebat orare, & una cum plebe

r. Orientem

23b

sua, demoniis magis quam Deo, immolare: Quod phanum statim ut ab Etherio Arelatensi Augustinus Episcopus ordinatus, ut subscribitur, Angliam est regressus, ab inquinamentis, & sordibus gentilium purgavit, & simulacro quod in eo erat confracto, Synagogam mutavit in Ecclesiam, & eam in nomine sancti Pancratii Martyris dedicavit: Et hæc est prima Ecclesia ab Augustino dedicata. Extat adhuc altare in porticu ejusdem Ecclesiæ australi, in quo idem Augustinus solebat celebrare, ubi prius steterat simulachrum regis. His itaque gestis Augustinus, prædictam sancti Pancratii Ecclesiam, una cum terra adjacente a rege obtinuit. In cujus fundo prædictus rex Athelbertus, hortatu beati patris Augustini, Ecclesiam in honore sanctorum apostolorum Petri & Pauli a fundamentis construxit, & Monachos inibi perpetuis temporibus deservituros in eadem ecclesia instituens, donis variis & possessionibus dotavit eandem, & in eadem Ecclesia præfatus rex sibi & successoribus Cantuariorum regibus sepulturam elegit. In hac etiam Ecclesia Augustinus se & suos successores, Cantuarienses Pontifices, statuit sepeliri.

Rot. Cart.
de a. 36.
E. 3.

Edwardus, dei gratia, rex Angliæ (&c.) Archiepiscopus (&c.) Salutem. Inspeximus cartam bonæ memoriæ Athelberti, quondam regis Angliæ, in hæc verba. In Nomine Domini Jesu Christi. Omnem hominem qui secundum Deum vivit, & remunerari a Deo sperat & optat, oportet ut piis precibus consensum hilariter, & ex animo præbeat, quoniam certum est tanto facilius ea quæ ipse a Deo poposcerit consequi posse, quanto, & ipse libentius Deo aliquid concesserit. Quocirca ego Athelbertus rex Kancie, cum consensu venerabilis archiepiscopi Augustini, ac principum meorum, do, & concedo Deo in honore sancti Petri, aliquam partem terræ juris mei, quæ jacet in oriente civitatis Doroberniæ; Ita duntaxat ut Monasterium construatur, & res quæ supra

memoravi, in potestate Abbatis sit, qui ibi fuerit ordinatus. Igitur adjuro & præcipio, in nomine domini Dei omnipotentis, qui est omnium rerum Judex justus, ut præfata terra subscripta donatione sempiternaliter sit confirmata, ita ut nec mihi, nec alicui successorum meorum, regum aut principum, sive cujuslibet conditionis, dignitatibus & ecclesiasticis gradibus, de ea aliquid fraudare liceat.

A. D.
605.

Si quis vero de hac donatione nostra aliquid minuerit, aut irritum facere temptaverit, sit in præsentis separatus a sancta communione corporis & sanguinis Christi, & in die judicii, ob meritum malitiæ suæ a consortio sanctorum omnium segregatus. Circumcincta est hæc terra hiis terminis; in oriente Ecclesia sancti Martini, in meridie via de Burgate, in occidente, & in aquilone Drutingestrete. Acta in civitate Doroberniæ, anno ab incarnatione Christi Dc. v. Indictione vi. + Ego Ethelbertus rex Kancix, sana mente, integroque concilio, donationem meam signo sanctæ crucis propria manu roboravi confirmavique. Ego Augustinus gratia Dei Archiepiscopus testis consentiens libenter subscripsi. Edbaldus, Hanngisilus, Angemundus, Referendarius, Hocta, Gracys, Thougyl, Pinca, Geddy.

24a

Ex Regi= stro S. Augustini Cantuar. in bibl. Cottoniana [sub ef= figie Claudii D. 10.] f. 9 a.

In Nomine Domini nostri Jesu Christi. Notum sit omnibus tam præsentibus quam posteris, quod ego Athelbertus Dei gratia Rex Anglorum per evangelicum genitorem meum Augustinum de idolatra factus Christicola, tradidi Deo per ipsum antistitem aliquam partem terræ juris mei sub orientali muro civitatis Doroberniæ, ubi scilicet per eundem in Christo institutorem, Monasterium in honorem Principum Apostolorum Petri & Pauli condidi, & cum ipsa terra, & cum omnibus quæ ad ipsum monasterium pertinent perpetua libertate donavi, adeo ut nec mihi, nec alicui successorum meorum regum, nec ulli unquam potestati sive ecclesiasticæ, sive seculari, quicquam inde liceat usurpare, sed in ipsius Abbatis sint omnia libera ditio. Si quis vero de hac donatione nostra, aliquid minuire, aut irritum facere temptaverit, auctoritate beati Papæ Gregorii, nostrique apostoli Augustini simul & nostra imprecatione, sit hic segregatus ab omni sanctæ Ecclesiæ communione, & in die judicii, ab omni electorum societate. Circumcingitur hæc terra his terminis. In oriente Ecclesia sancti Martini, & inde ab oriente, be sywenne dime, & sic ad aquilonem be wikenge mearche, iterumque ad orientem & ad austrum be Burnware mearche. Item ad orientem & ad austrum, be suthburware mearche; & sic ad austrum & occidentem be kynges mearche, item ad aquilonem be kynges mearche, sicque ad occidentem to Rithere cheape, & ita ad aquilonem to Drutingestrete. Actum est hoc in civitate Doroberniæ, anno ab incarnatione Christi. Dc. v. indictione vi.

A. D.
605.

Ego Athelbertus Rex Anglorum hanc donationem meam, signo sanctæ crucis, propria ma=

nu confirmavi. Ego Augustinus gratia Dei archiepiscopus libenter subscripsi. Ego Edbaldus, regis filius favi. Ego Hamigisilus dux laudavi. Ego Hocca comes consensi. Ego Angemundus referendarius approbavi. Ego Graphio comes benedixi. Ego Tangisilus, regis optimas confirmavi. Ego Pinca consensi. Ego Geddy corroboravi.

Rex Anglorum Athelbertus misericordia omnipotentis Dei catholicus, omnibus suæ gentis fidelibus, & adventum gloriæ magni Dei & Salvatoris nostri Jesu Christi, beata spe expectantibus, salutem vitæque æternæ beatitudinem. Largiente summi Regis clementia Ego Athelbertus in solio paterno confirmatus, paceque divinitus concessa, eo jam per decem quinquennia sceptrigera potestate potitus, & per venerabiles sacræ fidei doctores spiritus sancti gratia irradiatus, ab errore falsorum deorum, ad unius veri Dei cultum toto corde conversus, ne ingratus beneficiorum appaream illi a cujus sancta sede nobis in regione umbræ mortis sedentibus lux veritatis emicuit, inter alias quas fabricavi Ecclesias monitu & hortatu beatissimi papæ Gregorii & sancti patris nostri Augustini, ipsi beatissimo apostolorum Principi Petro & doctori gentium Paulo monasterium a fundamentis construxi, illudque terris variisque possessionum donariis decorare studui, inibique monachos Deum timentes aggregari feci, & cum consilio ejusdem reverentissimi archipræsulis Augustini, ex suo sancto sanctorum collegio venerabilem virum secum ab apostolica sede directum Petrum monachum elegi, eisque ut Ecclesiasticus

24b

ordo exposcit Abbatem præposui. Hoc igitur monasterium ad provectum debiti culminis promovere desiderans, suarumque possessionum terminos dilatare gestiens, sana mente integroque consilio, cum Ædbaldi filii mei aliorumque nobilium optimatumque meorum consensu, ob redemptionem animæ meæ & spem retributionis æternæ, optuli ei etiam villam nomine Sturigao alio nomine dictam Cistelei cum omnibus redditibus ei jure competentibus, cum mancipiis, silvis cultis vel incultis, pratis, pascuis, paludibus, fluminibus, & contiguis ei maritimis terminis eam ex una parte cingentibus, omnia mobilia vel immobilia in usus fratrum sub regulari tramite & monastica religione inibi Deo servientium: missurum etiam argenteum, scapton aureum, iterum sellam cum fræno aureo, & gemmis exornatam, speculum argenteum, armilcaisia oloserica, camisiam ornatam quod mihi xenium de domino Papa Gregorio sedis apostolicæ directum fuerat, quæ omnia supradicto monasterio gratanter optuli. Quod etiam monasterium ipse servus Dei Augustinus sanctorum Apostolorum ac Martyrum reliquiis variisque ecclesiasticis ornamentis ab apostolica sede sibi transmissis copiose ditavit, seseque in ea & cunctos successores suos ex auctoritate apostolica sepeliri præcepit, scriptura dicente 'non esse Civitatem mortuorum sed vivorum.' Ubi etiam mihi

& successoribus meis sepulturam providi, sperans me quandoque ab ipso apostolici ordinis Principe cui dominus potestatem ligandi atque solvendi dedit, & claves regni cœlorum tradidit, a peccatorum nexibus solui, & æternæ beatitudinis Januam introduci.

Quod Monasterium nullus Episcoporum, nullus successorum meorum Regum in aliquo lædere aut inquietare præsumat, nullam omnino subjectionem in ea sibi usurpare audeat, sed Abbas ipse qui ibi fuerit ordinatus, intus & foris cum consilio fratrum secundum timorem Dei libere eum regat & ordinet, ita ut in die domini dulcem illam piissimi Redemptoris nostri vocem mereatur audire dicentis, 'Euge serue bone & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam, intra in gaudium Domini tui.' Hanc donationem meam in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti largitate divina ut mihi tribuatur peccatorum remissio, per omnia cum consilio reverentissimi Patris Augustini condidi, idque ad scribendum Augemundum presbyterum ordinavi. De his ergo omnibus quæ hic scripta sunt, si quis aliquid inde minuere præsumpserit, sciat se æquissimo Judici Deo & beatis Apostolis Petro & Paulo rationem esse redditurum. Confirmata est hæc donatio præsentibus testibus reverentissimo Patre Augustino Dorovernensis Ecclesiæ Archiepiscopo primo, Mellito quoque & Justo Londoniæ, & Rofensis Ecclesiæ præsulibus, & religioso famulo Christi Laurentio Presbytero, Edbaldo filio meo, Hamigisilo Duce, Augemundo referendario, Hocca & Graphione Comitibus, Tangisilo & Pinca & Geddi & Aldhuno Regis optimatibus, aliisque pluribus diversarum dignitatum personis. Actum sane quadragesimo quinto anno regni nostri, sub die v. idus Januarii.

25a

Privilegium almi Augustini, Angliæ Apostoli.

AUGUSTINUS Episcopus Doroberniæ sedis famulus, quem superna inspirante clementia, beatissimus Papa Gregorius Angliæ genti Deo acquirendæ Legatarium misit administrum; omnibus successoribus suis Episcopis, cunctisque Angliæ regibus cum suis posteris, atque omnibus Dei fidelibus & in fide & gratia pacem & salutem. Patet omnibus quod Deo amabilis Rex Athelbertus, primus Anglorum Regum Christi regno sacratus, nostra instantia & sua prodiga benevolentia inter cæteras ecclesias quas fecit & episcopia, monasterium extra Metropolim suam Doroberniam, in honorem Principum Apostolorum Petri & Pauli regaliter condidit & regalibus opibus amplisque possessionibus ditavit, dilatavit, magnificavit, perpetuaque libertate, & omni jure regio cum omnibus rebus & judiciis, intus & foris illi pertinentibus, munivit, suoque regio privilegio & superni iudicii imprecatione, atque Apostolica sancti Papæ Gregorii interminatione excommunicatoria, contra omnem injuriam confirmavit. Ego quoque ejusdem libertatis adjutor & patrocina-

tor omnes successores meos Archiepiscopos, omnesque ecclesiasticas vel sæculares potestates per dominum Jesum Christum & Apostolorum ejus reverentiam obtestor, atque apostolica memorati patris nostri Papæ Gregorii interminatione interdico, ne quisquam unquam ullum potentatum, aut dominatum, aut imperium in hoc dominicum vel apostolicum monasterium vel terras vel ecclesias ad illud pertinentes usurpare præsumat, nec ulla prorsus subjugationis aut servitutis, aut tributis conditione, vel in magno vel in minimo, Dei ministros inquietet aut opprimat. Abbatem a suis fratribus electum in eodem monasterio non ad suum famulatum sed ad dominicum ministerium ordinet, nec sibi hunc obaudire sed Deo suadeat. Nec vero sibi subjectum, sed fratrem, sed consortem, sed collegam & co-ministrum in opus dominicum eum reputet. Non ibi missas quasi ad suæ ditionis altare nec ordinationes vel benedictiones usurpative sine Abbatis vel fratrum petitione exerceat, nullum sibi jus consuetudinarium vel in vilissima re exigat quatinus pacis concordia unum sint in domino utrimque, nec quisquam, quod absit, dominandi dissidio in judicium incidat diaboli, qui superbiam tyrannide corrui de cælo. 'Reges gentium' (inquit dominus) 'dominatur eorum, vos autem non sic.' Cumque ab alienis non a filiis accipiantur tributa, sic ipse dominus concludit, 'ergo liberi sunt filii.' Qua ergo irreverentia patres ecclesiarum in filios regni Dei sibi vendicant dominationem, maxime autem in hanc ecclesiam sanctorum thesaurariam, in cujus materno utero tot pontificum Dorobernæ, Regumque ac Principum corpora speramus alma refovenda sepulturæ requie, ex auctoritate scilicet apostolica, & hinc ad æternam gloriam resuscitanda. Tales supremi Judicis amicos si quis offendere non metuens hujus privilegii statuta violaverit, vel violatorem imitando vim suam tenuerit, sciat se apostolico beati Petri gladio per suum vicarium Gregorium puniendum nisi emendaverit. Hæc ergo omnia, uti hic sunt scripta, apostolica ipsius

25b

institutoris nostri Gregorii comprobatione & auctoritate servanda sancimus, suoque ore confirmamus, præsentem glorioso Rege Athelberto cum filio suo Ethelbaldo, & collaudantibus cum ipso omnibus optimatibus Regiis, atque ultro volentibus reverentissimis fratribus nostris a sancta Romana ecclesia huc mecum vel ad me in Evangelium domini destinatis, scilicet Laurentio, quem nobis Deo favente successorem constituimus, & Mellito Lundoniæ Episcopo, & Justo Rofensi Episcopo, & Petro venerabili ejusdem monasterii Principum Apostolorum, Abbate primo, cum cæteris in Domino adjutoribus meis obnixè postulantibus, simulque in eos qui hæc fideliter servaverint benedictionem, aut in impænitentes, quod nolumus, transgressores damnationem exercentibus.

De Ecclesiis fundatis ante adventum Normanorum in Angliam.

Ex MS.
quodam in
Collegio
Corp. Chri=
sti Canta=
brigiae.
[Miscel=
lanea G.]
p. 307.

Ecclesia S. Trinitatis apud Cant. a Romanis fun=
data est, sed ab Augustino consecrata.

Ecclesia Apostolorum Petri & Pauli extra muros
Cantuar. ab Augustino fundata est, sed a Lau=
rentio Archiepiscopo consecrata.

Prædicante Augustino, cum sociis suis in Bri=
tannia Verbum Dei genti Anglorum, anno
ab incarnatione Domini quingentesimo nonagesi=
mo septimo; Athelbertus Rex Cantuar. credidit
& baptismi gratiam suscepit. Qui Dei ac Salva=
toris sui amore, beato Augustino & omnibus suc=
cessoribus suis Palatium & Curiam suam, omnem=
que civitatem cum suburbanis suis jure perpetuo
habere concessit. Ipse vero ad Raculfum qd se=
cus mare situm est, transivit, ibique sibi ac success.
suis regalem sedem paravit. Augustinus igitur
civitate potitus, & iis qui in ejus suburbio erant
exceptis, principio alodiis ad orientalem plagam,
cimiterium civitatis extra muros fecit, ubi E=
thelbertus Rex, rogatu Augustini, Monasteri=
um, in honore beator. Apostolorum Petri &
Pauli fabricavit, in quo ipsius Augustini & suc=
cessorum ejus corpora, monachorum quoque &
aliorum fidelium Doroberniæ possent sepeliri; du=
ravit itaque mos iste per plurima annorum curri=
cula. Cum autem venerabilis vir Cuthbertus ad
Archiepiscopatum venisset, qui ab beato Augu=
stino undecimus fuerat, ex more, propter digni=
tatis suæ pallium, Romam ivit: & peracto nego=
tio consideravit infra civitatem Laterani plures
sepultos fuisse, accedensque ad Papam rogavit ut
sibi in Anglia infra civitates liceret cimiteria fa=
cere. Annuit, rediit, & per Angliam passim ci=
miteria fieri constituit; a tempore illo præsules
ac Monachi, cæterique ut ratio poscebat, Cant.
sunt tumulati. Sed licet cimiterium in civitate sit
factum, illud tamen qd. extra civitatem prius fue=
rat nihilominus in dominio & potestate Archiepis=
copi manebat, quam quidem Ecclesiam illam bea=
torum Apostolorum, ubi corpus beati Augustini
sociorumque tumulata sunt, libere Archiepis: te=
nebant, utpote eam quæ in propria terra Archie=
piscoporum sita est, unde etiam aulas suas cæte=
rasque domos necessarias infra habitum Curiae
S. Augustini ipsi habebant; Ibique frequentius
commanebant propter aerem liberiolem & locum

26a

salubriorem quam in alia Curia sua quæ juxta
Metropolin Basilicam infra civitatem habetur,
nempe quæ Archiepisc. adeo propria erat, ut illam
cui voluissent darent, quodque inde decrevissent
facere potuissent: Omniaque itaque ad eam
pertinentia disponebant, sic, Ecclesiam Dorober=
nensem ubi sedes Episcopalis erat; nec differentia
aliqua inter Monachos Cantuariensis Ecclesiae &
fratres sancti Augustini erat, sed utrique congre=
gationi unum capitulum, refectorium cæteraque
loca erant communia: In hoc tamen differebant,
quod Monachi sancti Augustini nunquam extra
suum claustrum processionem faciebant, nisi
quando Dorobernenses prodibant, tuncque illi

r. ambitum

Cimiteria
in Anglia
constituta.

omnes conjuncti coibant ad portam Ecclesiæ Christi; de sancto Augustino venientes, cum suis sanctuariis, Dorobernensibus sociebantur, unum continentes & ad nutum cantoris Doroberniæ pari modo in hiis quæ sui officii erant parentes. Revertentes ad portam dividebantur, illi, ad Episc.; illi ad sanctum Augustinum; campanis minime horas designabant antequam in Episcopali sede signarentur, propter hoc nonnulla a præsulibus sunt Abbatibus instituta, utpote hiis qui ab Archiepiscopis habebant quicquam honoris tenebant. Siquidem in cæna domini annatim ædituus sancti Augustini l. sol. denariorum secretario sancti Salvatoris Doroberniæ reddebat pro omnibus Capellis ad Ecclesiam beati Augustini pertinentibus, & vii. denarios pro cognitione subjectionis de Altari beatorum Apostolorum Petri & Pauli, super Altare Christi Doroberniæ propria manu ponebat; vel si ipse non poterat, unus de Ecclesiæ senioribus. Præterea ipsa Ecclesia xxii panes monachiles eidem præbet, duas amphoras de melito potu qui eum medonem vocant, refertas, & duos arietes, trinos juvencos, cornubus & non mutilos. Hac die in sede Episcopali ad majoris campanæ sonitum Pontifex absolutionem facit; sabbato vero mane ad sanctum Augustinum vadit, ibi fratres absque signi sonitu absolvit, & lavacro ibidem sibi parato lavantur, radantur; ubi vero de lavacro exierit habebit sibi Abbas indumenta nova parata, scilicet, staminam & fœmoralia, cucullam, & froccum, crurum quoque & pedum tegumenta. Quibus indutis equitaturam sibi decemtem ascendet, quam Abbas honeste constratam præbebit. Sicque Abbate eum ducente cum suis honestioribus ad sedem suam redibit. Cum vero ad suas mansiones Archiepiscopus ire decreverit & Abbas domi fuerit, ad Curiam Archiepiscopi Abbas veniet, equitaturum operiet, & equitantem ad unum vel duo milliaria conducet. Cum vero redierit, ei obviam Abbas procedet & cum honore ad suam sedem perducet. Hæc & hiis similia sunt Cantuariensium Monachorum scripta. Inter hæc, conventus religiosorum multis in locis aguntur, cœnobia fabricantur, Abbatia construuntur, apud Raculfe, quo in loco sibi Rex Ethelbertus sedem regni præparaverat, cœnobium constructitur, cujus Abbas ultimus fuit Wenredus. In australi parte civitatis infra muros, Abbatia in honore beatæ Mildrithæ statuitur, cujus ultimus Abbas Alfwicus. Extra civitatem in parte orientali, est Ecclesia beati Martini, ubi sedes Episcopalis erat. Qui Episcopus domi vel in Comitatu semper manebat, & vices Archiepiscopi qui

Monasterium de Raculver fundatur.

26b

regis Curiam frequentabat per omnia gerebat. Monachos sibi de Ecclesia Dorobernensi, & ipse Monachus in obsequium accipiebat, solemnitates in sede Metropoli celebrabat, sicque ad sua redibat, Archidiaconatus officium agebat, similiter clericos qui ad Archiepiscopum pertinebant; clericos vero qui in terris Monachorum erant, Prior Ecclesiæ quem Decanum vocant, curabat, corri-

piebat, emendabat. In ipsis suis Ecclesiis ponendos ponebat, deponendos deponebat, sua per se capitula tenebat.

In Synodis ipse & Episcopus pari ornatu condebant, pariter audita decernebant. Cum autem quis pro recto faciendo pignus porrigeret, is ad quem pertinebat illud & emendationem accipiebat. Moris istius series usque ad tempora Normannorum perduravit. Hujus Episcopatus præsulum extitit Godwynus. Anno ab incarnatione Domini MLXvi. Willielmus Dux Normannorum Angliam bellando superavit, & in ea, quanto tempore vixit, imperavit. Quarto anno ejusdem Principis, Lanfrancus, Cadomensis Abbas, invite eodem rege, & Papa Alexandro præcipiente, Britanniam venit, & Dorobernensem Ecclesiam regendam suscepit, quæ est totius Britanniae Metropolis. In illo tempore Godwynus Episcopus Ecclesiae beati Martini quæ sita est in suburbio civitatis parte orientali, ex hac vita migravit; cui Successorem Lanfrancus subrogare noluit, dicens quod in una civitate duo Episcopi minime esse debent, minus caute considerans quod ille in civitate sedem Episcopalem non habebat. Novus enim homo & nec dum consuetudinem patriæ vel dignitatem Doroberniensis Ecclesiae edoctus, antiquum antecessorum suorum morem, in hac parte sequi supersedit; ipsum igitur non subrogavit, sed loco Episcopi quendam Clericum suum Archidiaconum ordinavit, quod se fecisse ante mortem suam vehementer indoluit. Archidiaconus ergo constitutus curam super Clericos Archiepiscopi intendebat, & Prior Ecclesiae Christi illis qui ad Monachos pertinebant in choro, sive aliis in locis diversis, præstabat. Sed post Monachos, locum stationis digniorem tenebat, unde cum in Capella Archiepiscopi pro Monachis staret, & Archiepiscopo nonnullis inde verbum fieret, Clericos inquit debet erudire eisque præstare, sed Monachis obedire, atque subesse, minister enim eorum est. Synodos ipse & Prior Ecclesiae tenebant concordiam sermocinatione, nisi dispari veneratione. Cum ergo Lanfrancus suæ Ecclesiae terras a principibus esse direptas sensisset, magno cum labore eas atrahere operam dabat: Abbatiam quoque beati Augustini, antecessorum suorum Doroberniæ pontificum more, in suo dominio tenere, cui & Abbatem providere & etiam virgam pastorem volebat præbere. Sed Rex novus id abnuit, dicens se solum omnes in regno suo baculos pastores velle tenere, nec potestatem hanc cuiquam concedere. Ea inquit quæ ad Abbatis, ejusque Monachorum christianitatem attinet exerce, neque in hiis quæ ad exteriora pertinent Abbatem servire permittit. Lanfrancus igitur, ne majora suæ Ecclesiae negotia præpedirentur, ad tempus desistere cœptis utile judicavit. Multa enim per regis gratiam acquisivit, multa fecit, & regias vices in Regni negotiis opportune exercuit.

27a

ROFFENSE Cœnobium
in Cantia.

<p>Ex Textu Roffensi ad Ecclesiam Roffensem spectante A. D. 1640</p>	<p>ANNO ab incarnatione Domini sexcentesimo; Rex Æthelbertus fundavit Ecclesiam S. Andreæ Apostoli Rofi, & dedit ei, Preste= feld, & omnem terram quæ est a Meduwaie usque ad orientalem portam civitatis in australi parte, & alias terras ex= tra murum civitatis versus partem aquilonalem.</p>	
<p>A. D. 738.</p>	<p>Anno ab incarnatione domini septingentesimo tricesimo octavo, Eadbertus Rex Cantiaë dedit Ecclesiae sancti Andreæ, Stokes.</p>	
<p>764.</p>	<p>Anno ab incarnatione Domini septingentesimo sexagesimo quarto, Offa Rex Merciorum & Si= geredus Rex Cantiaë dederunt Frenedesberiam, Eselingeham, & Wicham. Item rex Offa & Ecbertus dederunt Bromheie. Item rex Offa de= dit Trotteslive. Kenulfus Rex Merciorum de= dit Borchstalle.</p>	
<p>838.</p>	<p>Anno ab incarnatione Domini, octingentesimo tricesimo octavo Ecbertus Rex West-Saxonum, & Cantuariorum dedit Ecclesiae S. Andreæ, magnas libertates & ista Maneria Hallinges & Snodi= lande. Æthelwlfus Rex, filius Egberti regis, de= dit Cuckelestane & Holenberghe. Eadmun= dus Rex Anglorum dedit Malinges. Quidem præpotens cognomine Brichricus, cum uxore sua Eifswitha dederunt Danitune & Langefeld, Falchenham & Clarente, quod Manerium quomodo ad archiepiscopatum pervenerit igno= ratur. Eadgarus Rex Anglorum dedit Brom= lega. Æthelredus Rex Anglorum dedit Wlde= ham & Litlebroc, Stantune & Hiltune, scili= cet xv. mansas terrarum. Willielmus primus rex Anglorum, reddidit has terras Roffensi Ecclesiae a principibus injuste ablatas, Stokes videlicet, & Denintuna & Falcheham. Præterea inter cætera magna bona quæ eidem Ecclesiae, in vita sua, fecit imminente articulo mortis suæ, cen= tum libras ei dedit, & tunicam propriam regalem, & cornu eburneum & alia plura ornamenta.</p>	<p>r. Elfswitha r. Darente</p>
<p>Ibid. fol. 19. a.</p>	<p>Willielmus Rex, filius ejus, dedit Lamtheam & Aedenham, ad victum Monachorum, qui quidem concessit libertates quas Ecclesia Roffensis hucusque obtinuit, & sua Carta confirmavit om= nium prædictorum dona.</p> <p>Nobilissimus Rex Henricus multa bona contu= lit, scilicet Ecclesias de Boxle, de Eillesford, de Kenteford, Suttune, cum capellis de Wil= muntune, & de Kingesdune. Item Ecclesias de Chiselherste, & de Wlewich. Item deci= mas de Strodes, & de Chealkes, & alia multa.</p>	<p>r. Lametham r. Hedenham</p>
<p>Ibid. fol. 19. a.</p>	<p>Incipiunt privilegia Ecclesiae sancti Andreæ Hro= fensis concessa, a tempore Æthelberti Regis, qui fide Christiana a beato Augustino suscepta, ean= dem Ecclesiam construi fecit.</p> <p>Regnante in perpetuum domino nostro Jesu Christo Salvatore, mense Aprili, sub die iiii. kl. Maias, indictione vii. Ego Æthelberhtus Rex, filio meo Eadbaldo admonitionem Catho= 27b</p>	

licæ fidei optabilem. Nobis est apertum semper
inquirere qualiter per loca Sanctorum pro animæ
remedio vel stabilitate salutis nostræ aliquid de
portione terræ nostræ in subsidiis servorum Dei
devotissimam voluntatem debeamus offerre. Ide=

r. aptum

oque tibi sancte Andrea, tuæque Ecclesiæ quæ
est constituta in civitate Hrofi bre ubi præesse vi=
detur Justus Episcopus, trado aliquantulum tel=
luris mei.
Hic est terminus mei doni, fram suðgeate
west 7 langes wealles oð norð þanan to
stræte, 7 swa east fram stræte oð
doding-hyrnan ongean bradgeat. Si quis
vero augere voluerit hanc ipsam donationem;
augeat illi dominus dies bonos; Et si præsump=
serit minuere, aut contradicere, in conspectu Dei
sit damnatus & Sanctorum ejus, hic, & in æterna
secula, nisi emendaverit ante ejus transitum, quod
unquam gessit contra Christianitatem nostram.
Hoc cum consilio Laurentii Episcopi, & omnium
Principum meorum Signo sanctæ Crucis con=
firmavi, eosque jussi ut mecum id facerent, A=
men.

r. Hrofbrevi

Ibid. fol.
19. b.

De Stokes, quæ antiquitus vocabatur Andsc=
hesham.

In nomine domini Dei nostri Jhesu Christi.
Ego Eadberht Rex Cantuariorum, donavi ali=
quam partem terræ, pro remedio animæ meæ, at=
que indulgentia delictorum meorum Episcopatu
beati Andreæ Apostoli, ac venerabili viro Ealdul=
fo ejus Ecclesiæ antistiti in regione quæ vocatur
Hohg, in loco qui dicitur Andscohesham, id est,
. aratorum iuxta æstimationem provinciæ e=
jusdem. Hujus vero terræ possessionem ita præ=
dicto Episcopo largitus sum, cum omnibus ad e=
am pertinentibus, id est, campis, silvis, pratis,
piscariis, sal-silagine, atque omnibus utensilibus
ejus, juxta notos terminos constitutos. Hoc quo=
que præcipimus, ut nullus præsumat, propinquo=
rum eorum, vel Successorum eorum hanc donati=
onem meam minuere vel infringere quoquomodo. Si
quis vero, quod non credimus, contra præceptum
meum huic donationi meæ malevolo animo con=
traire temptaverit, sciat se in die judicii rationem
Deo redditurum, manentem tamen hanc cartu=
lam nichilominus in sua firmitate. Si quis vero
magis defendere augere voluerit, addat Deus bo=
na ejus in terra viventium. Hanc quoque dona=
tionem meam, Ego Eadberht Rex Cantuariorum
propria manu confirmavi, & signum sanctæ crucis
infixi, testes quoque idoneos Comites meos
confirmari & subscribere feci. Ego Vilbaldus, Co=
mites meos confirmari & scribere feci. Ego Dim=
heac Comites meos confirmari & scribere feci. E=
go Hosberht Comites meos confirmari & scribere
feci. Ego Nothbalth Comites meos confirmari
& scribere feci. Ego Banta Comites meos con=
firmari & scribere feci. Ego Ruta Comites meos
confirmari & scribere feci. Ego Tidbalth Co=
mites meos confirmari & scribere feci.

Ibid. fol.
122. a.

In nomine Domini nostri Jhesu Christi. Om=

nem hominem qui secundum Deum vivit & remunerari a Deo sperat & optat, oportet ut piis precibus assensum hilariter, ex animo, præbeat.

28a

Quoniam certum est tanto facilius ea quæ quisque a Deo poposcerit consequi posse, quanto & ipse libentius hominibus recte postulata concesserit. Quo-circa ego Sigiraed Rex Cantiaë tibi venerabili Earduulfo Episcopo, ut diligenter postulasti, aliquam particulam terræ juris mei, id est, quasi unius & semis jugeri in civitate Hrofi ad augmentum Monasterii tui æternaliter possidendam concedo ac describo cum omnibus scilicet ad eam pertinentibus rebus. Hæc autem terrula ab aquilonali porta Monasterii cui jacet & pertingit usque ad septentrionalem murum præfatæ civitatis intra terras, videlicet, quas antea ab oriente & occidente possedisti; & ideo hæc tibi satis accommoda quia in medio jacebat. Siquis autem contra hanc donationem meam aliquando venire invidio malivoloque animo temptaverit, sit in presenti separatus a communione S. Ecclesiæ Christi, & in futuro a societate sanctorum omnium segregatus. Manentem hanc kartulam in sua semper firmitate, signo dominicæ Crucis roboravi & idoneos testes, ut & id ipsum facerent, adhibui. Actum indictione decima quinta; anno Dominicæ incarnationis DCCLXII. Ego Sigiraed Rex Cantiaë hanc donationem meam signo sanctæ crucis roboravi +

762.

Ego Eadberht Rex Cantiaë consentiens propria manu confirmavi + Ego Bregouvine Archiepiscopus consensi & subscripsi +
Ego Aldhuun Abbas subscripsi +
Signum manus Suvithuun +
Signum manus Aethilhuun +
Signum manus Esui +
Signum manus Egbaldi +
Signum manus Vvighaad +
Signum manus Bunan +
Signum manus Heabeorhtri +
Signum manus Tiideath +

De Æslingheam sive Freondeberiam.

+ Regnante imperpetuum Domino nostro Jhesu Christo ac cuncta mundi jura justo moderamine regenti. Ego Offa Rex Merciorum Regali pro-sapia Merciorum oriundus, atque omnipotentis Dei dispensatione, ejusdem constitutus in Regem, considerans & recolens quod vas electionis veracissimis innotuit verbis quod istis temporibus instarent tempora periculosa: Iccirco unusquisque de semetipso plenius poterit agnoscere, quod quanto quis in hoc terreno habbitaculo longiorem protraxerit vitam, tanto veraciora esse omnia quæ olim antiqui vates implenda esse prædixerunt. Iccirco necessarium Duxi ut pro intercessionibus plurimorum, pro venia delictorum, & requie perpetua adipiscenda animæ meæ, aliquid ex his quæ mihi largitor bonorum omnium Christus Dominus donare dignatus est, id est, terram aratorum viginti in loco cujus voca-

bulum est Aeslingaham, quæ etiam jacet ad occidentalem partem fluminis Meduuveian, contingua ipso fluvio, cum universis terminis suis ad eam rite competentibus, cum campis, silvis, pratis, pascuibus, paludibus, & aquis, sicut olim habuerunt Comes & Principes regum Cantiaë & cum omni tributo, quod Regibus jure competit, tibi venerabili Earduulfo sanctæ Hrofensis ecclesiæ Episcopi

28b

copo libenter imperpetuum perdono, & hoc cum consensu & licentia Archiepiscopi nostri Bregouini atque Heaberhti Regis Cantiaë & Principum nostrorum, ut possedendi vel vendendi, vel etiam tradendi cuicumque voluerit liberam per omnia habeat potestatem; Et quia pro ipsius terræ recompensatione aliquam partem pecuniæ nobis fideliter, libenter optulit, ad promerendam, non solum specialiter, michi a domino pietatem, scilicet indulgentiam delictorum totius gentis nostræ, humiliter dominicam exorantes clemenciam ut liberet nos a malignis spiritibus, & importunis, & malis hominibus. Terminos vero hujus terræ ideo latius non scribimus, quia undique ab incolis absque ullo dubitationis scrupulo certi sunt. Quicumque vero sequentium regum aut principum, aut aliquis seculari fretus potestate, hæc nostræ definitionis scripta irrita facere, quod absit, visus fuerit, sciat se in presenti vita domini benedictione esse privatum, & in novissima maledictione subjacere ut a consortio sit separatus sanctorum, & cum impiis & peccatoribus flammis ultricibus esse damnandum, excepto si digna satisfactione emendare curaverint, quod iniqua temeritate depraverint. Manente hac Cartula in sua nihilominus firmitate, quam propria manu sacro signaculo roboravi, & testes ut subscriberent rogavi quorum infra nomina ascripta tenentur. Scripta est autem hæc cartula in civitate Doroverni. Anno Dominicæ incarnationis DCCLXIII. indictione 11. Ego Offa Rex Merciorum suprascriptam donationem, atque emptionem, signo sanctæ crucis roboravi +. Ego Bragouvinus Archiepiscopus, juxta petitionem clementissimi Regis prædicti concensi & scripsi +. Ego Hearberhtus Rex consensi & subscripsi. Coherent vero huic terræ in communi saltu Denberi III. Holanspic, & Lindhrycg, & wædanhricg. + Ego Botuvini humilis Abbas consensi & subscripsi. + Signum manus Esne. + Signum manus Vhtredi. + Signum manus Broerda. + Signum manus Eadbaldi. + Signum manus Berthtuvaldi. + Signum manus Bobba. + Signum manus Cec. + Signum manus huiithyse. + Signum manus Esne fratris ejus. + Signum manus Badoheardi. + Signum manus Egbaldi. + Signum manus Suithuni. + Signum manus Eangesli.

764.

Item de Aeslingeham.

In nomine Domini Dei salvatoris nostri Jesu Christi. Quamvis parva & exigua sint quæ pro amissis offerimus, tamen pius omnipotens Deus non quantitatem muneris sed devotionem offe-

rencium semper inquiri. Qua de re Ego Sigere= redus Rex, dimidiæ partis provinciæ Cantuario= rum, tam pro animæ meæ, remedio, quam pro a= more omnipotentis Dei, terram aratorum vi= ginti quæ appellatur Eslingaham tibi reveren= tissimo Episcopo Earduulfo sanctæ Hrofensis ec= clesię, cum universis ad se pertinentibus, campis, silvis, pratis, pascuis, paludibus & aquis, & cum omni tributo quod Regibus inde dabatur in po= testatem, cum consilio & consensu principum me= orum libenter in perpetuum perdono, ut possi= dendi vel habendi sive vendendi vel etiam tradendi cuicumque voluerit liberam per omnia habeat po=

29a

Seisina
per cespiti=
tem.

testatem. Sane quia cavendum est ne hodiernam donationem nostram futuri temporis abnegare valeat, & in ambiguum devocare præsumptio placuit mihi hanc paginam condere, & una cum cespiti terræ prædictæ tradere tibi per quam non solum omnibus meis successo= ribus, Regum sive Principum, sed etiam michi ipsi penitus interdico ne aliter quam nunc a me consti= tutum est, ullo tempore de eadem terra quippiam agere audeant. Quod si qui forte observare neg= legerint, & absque digna satisfactione, præsentis vitæ impleverint infælices dies, audiant vocem æterni Judicis sub fine mundi dicentis ad impios, 'discedite a me maledicti in ignem æternum qui præ= paratus est Diabolo & Angelis ejus.' Qui vero cu= raverint custodire, nichilque irrogarint adversi, audiant vocem clementissimi arbitri inquietes ad pios. 'Venite benedicti patris mei percipite Regnum quod vobis paratum est ab origine mundi.'

Adjectis iv. Danberis in communi saltu, hoc est, bealdse, testra, billincgden. cealcbyras. meosden rindigsel. + Ego Sigere Rex hanc donationem a me factam signo S. Crucis propria manu scribendo firmavi coram Bregouvino Archiepiscopo. + Ego Bregouvinus Archiep. ad petitionem donatoris prædicti consensi & subscripsi. + Signum manus Hereberhti Abbatis. + Signum manus Baere Abbatis. + Signum manus Bruno Abbatis. + Signum manus Æsu= valdi presbiteri. + Signum manus Ecgbaldi Comitibus, atque præfecti. + Signum manus Eal= dhuuni. + Signum manus Esne. + Signum manus Badohardi. + Signum manus Æthel= nodi.

Henricus gratia Dei Rex Anglorum Archiep. Episcopis, Abbatibus, Comitibus, cæterisque omnibus baronibus suis Francigenis & Anglis totius Regni Anglorum salutem. Notum vobis omnibus esse volo, quod omnes donationes & concessionem omnium maneriorum & omnium terrarum & omnium Ecclesiarum cum omnibus redditibus, & re= titudinibus suis & omnium decimarum quæ hactenus concessæ & donatæ sunt Ecclesię sancti Andreæ Apostoli quæ sita est in civitate Rove= cestra, a quibuscunque, sive Regibus sive Archie= pisc. vel Episc. seu Comitibus seu aliis quibuslibet hujus Regni nobilibus concessæ sint aut donatæ,

Ego Henricus Dei gratia Rex Anglorum, potestate Regiæ dignitatis michi a Deo collata, omnimodo firmas & in perpetuum stabiles esse concedo. Et eas nominatim quas Gundulfus illius ecclesiæ Episcopus, ut ad usum monachorum illorum qui in eadem ecclesia Domino, Christo & prædicto Apostolo devote famulantur permanent, ordinavit, Ego eidem ecclesiæ & eisdem monachis, jure æternæ hæreditatis habendas & libere atque quiete, confirmo possidendas. Et sicut ipse prænominatus Episcopus qui ecclesiam illam fundavit & monachos illos illic congregavit & ipsa maneria & terras quas in suo Dominico habebat ipsis monachis a suo proprio victu discrevit, & discretas jam dedit, videlicet Vldeham, cum omnibus appendiciis suis; Frandesberham, cum omnibus appenditiis suis, Stoches, cum omnibus appenditiis suis; Suthfletam, cum omnibus appenditiis suis; Danitunam, cum omnibus ap-

29b

pendiciis suis; Lamhetham, cum omnibus appenditiis suis; Hedenham, cum Manerio quod appendet, Cudintuna nomine, & cum omnibus quadraginta hidis terræ quæ appendent, & omnes alias minutas terras, & omnes redditus omnium terrarum ubicunque sint, quas suo tempore acquisivit & illis dedit; cum Soca & Saca, & Tolne, & Teame, & omnibus aliis consuetudinibus, & rectitudinibus & libertatibus, quas ipsemet unquam melius habuit in terris in aquis, & in silvis, & in viis, & in omnibus locis; Ita firmiter & stabiliter in omnibus, omnia ista Monachis illis concedo & confirmo. Et hanc confirmationem meam, pro anima patris mei & matris meæ, & pro anima mea & uxoris meæ, & omnium parentum meorum stabilio, & stabilitate Signi sanctæ Crucis Domini nostri Jesu Christi propria manu mea, & Sigillo meo consigno.

Stone.

Willielmus Rex Anglorum, Walterio Vicecomiti & omnibus Baronibus suis, Francigenis & Anglis de Comitatu de Glocestre salutem. Sciatis, me dedisse Ecclesiæ S. Andreae de Rovecestra & Episcopo Gundulfo, Manerium Estona, quod fuit Godæ Comitisse, & quicquid ad illud pertinet, ita solidum & liberum & quietum, sicut ipsa Comitissa habuit illud unquam melius, & sicut Ego ipse etiam illud habui in meo dominio, cum omnibus consuetudinibus, quæ Anglice nominatur Soca & Saca, Toln & Team & Infangenetheof. Et hoc facio pro anima Patris mei, & matris meæ, & pro anima mea. Testimonio Walcelini Episcopi Wintoniensis, & Roberti Episcopi Lincolniensis, & Willielmi Cancellarii, & Ranulfi Capellani, & Eudonis Dapiferi, & Rogerii Bigot, & Hugonis de Evermu.

De Ecclesia de Tarenteford.

Willielmus Dei Gratia Rex Anglorum, fidelibus suis Francigenis & Anglis salutem. Sciatis me concessisse eam donationem quam Haimo Dapifer meus fecit Ecclesiæ sancti Andreae

Roffensis civitatis, de Ecclesia quæ est in Tarente=ford Manerio meo; Et filii ipsius Haimonis Rodbertus & Haimo, me presente, concesserunt eandem patris sui donationem. Testes Rodbertus Comes Mellent, Rodbertus Comes de Moritolio, & alii multi.

De Waletuna.

Willielmus Rex Anglorum, Episcopo de Suthfolca & vice-Comiti & aliis Baronibus suis Francigenis & Anglis salutem. Sciatis me concessisse & confirmasse donum Rogerii Bigot quod dedit Ecclesiæ sanctæ Andreæ Rovecestra, scilicet, Ecclesiam sanctæ Felicis de Waletuna, cum decimis & omnibus aliis rebus, quæ ad illam pertinent. Testimonio Eudonis Dapiferi apud Wintoniam.

De Rethravelda.

Willielmus Rex Anglorum Episcopo de Suthsexa & vice-comiti & cæteris Baronibus suis, Francigenis & Anglis salutem. Sciatis

30a

me concessisse & confirmasse donum Gisleberti de Tonebrige, quod dedit Ecclesiæ, sancti Andreæ Rovecestræ. Scilicet, Ecclesiam de Rathravelda & quicquid ad illam pertinet, sive in decimis sive in venationibus, vel in aliis quibuslibet rebus. Testimonio Rogeri Bigot, & Haimonis vice-comitis apud Wentoniam.

Henricus Rex Anglorum Anselmo Archiepiscopo & Haimoni Dapifero & omnibus Baronibus suis Francigenis, & Anglis de Cænt. salutem. Sciatis me dedisse Ecclesiæ S. Andreæ & Episc. Gundulfo de Rovecestra Ecclesiam de Eilesforda cum terra, & decima, & omnibus aliis rebus quæ ad illam pertinent, similiter Ecclesiam de Suthtuna, cum tota decima in annona, & bestiis & pasnagio, & molendinis, & in omnibus aliis rebus. Et Ecclesiam de Wleuvic, cum tota decima, & dimidiam decimam meam de Tarenteforda in annona tantum; & totam decimam meam de Estrotes, & totam decimam meam Cealees. Et hoc facio pro anima patris mei & matris meæ: Et pro anima mea & uxoris meæ T. Eudone Dap. & Haimone Dap. apud Rovecestram.

Item de eadem.

Henricus Rex Anglorum, Anselmo Archiepiscopo, & Haimoni Dapifero & omnibus Baronibus Francis & Anglis de Chent salutem. Sciatis me dedisse S. Andreæ de Rovecestra & Gundulfo Episcopo, & monachis ejusdem loci Ecclesias de Tarenteford, & de Ailesfort, & omnes Ecclesias ipsis Ecclesiis subjacentes; & omnes decimas villarum illarum in quibus sunt prædictæ Ecclesiæ, in annona, in pasnagio, in pecunia, & in omnibus aliis rebus, sicut sanctus Augustinus melius habuit in tempore patris mei, Ecclesiam de Mideltona, cum decimis ejusdem villæ. Et decimam balenarum, quæ captæ fuerint in E=

piscopatu Rofensi. Similiter concedo prædicto sancto, & volo & firmiter præcipio, ut prædictus sanctus, & Episcopus, & monachi, ipsas Ecclesias, cum decimis sicut prædixi, teneant firmiter, & perhenniter, ita quod a nullo eis fiat inde injuria T. Rotberto Episcopo Lincolie, & Willielmo Giffardo Cancell. & Eud. Dap. & Haimon. Dapif. & Will. de Albineio. & Willielmo Peurel de Doura. apud Rovecestram. In festo S. Gregorii.

Henricus Rex Anglorum Haimoni Dapifero & Hug. de Bochlaund salutem. Prohibeo ne piscatores pescant in Tamisia ante piscaturam de Rovecestra. Et si ulterius inveniuntur piscantes, sint mihi forisfacti. T. Wald. Canc. apud Westminster.

De litle Wroteham.

Henricus Rex Anglorum Anselmo Archiepiscopo & Haimoni vice-comiti & omnibus Baronibus suis Francigenis & Anglis de Chent salutem. Sciatis me concessisse donum illud quod Gausfridus Talebot dedit Ecclesiæ S. Andreæ & Episcopo Gundulfo de Rovecestra pro anima sua, scilicet, medietatem parvi Wroteham. T. Anselmo Archiepiscopo & Roberto Episcopo Lincolie, & Roberto Comite de Mellent, & Roberto filio Haimonis.

30b

selmo Archiepiscopo & Roberto Episcopo Lincolie, & Roberto Comite de Mellent, & Roberto filio Haimonis.

De Elham.

+ EGO Willielmus de Albeineio Pincerna Regis, concedo Deo & sancto Andreæ de Rovecestria, & Monachis ejusdem loci, totam meam decimam de villa mea, quæ vocatur Elham, in omnibus rebus, scilicet de bleio, & de pasnagio, & de molendinis, & de pecudibus, & de lana, & de caseis & unam carucatam de terra in Achestede, & unum boscum quod vocatur Acholte, quæ duo jacent in Elham, & medietatem decimæ de Biseuvitune, in omnibus rebus, pro anima Domini mei Willielmi Regis, & Henrici Regis, atque pro anima mea, & patris mei, & matris meæ, & uxoris meæ, & fratris mei Nigelli, & nepotis mei Hunfridi, & aliorum parentum meorum vivorum atque mortuorum. Testibus militibus meis, Nigello del West, Ausfrido Capellano, Radulfo de Chieresburgh, Ricardo Caneleu, Ansgoto Camerario, Rogero de Ælham, Radulfo Clerico Episcopi Gundulfi, & Ansfredo Dapifero ejus.

Item de Elham.

Henricus Rex Anglorum Anselmo Archiepiscopo, Haimoni Dapifero & omnibus Baronibus suis & fidelibus de Chent salutem. Sciatis me concessisse Ecclesiæ de Rovecestra & S. Andreæ terras illas & decimas et boscum quod Willielmus de Albi dedit eis, Et volo ut honorifice teneant, scilicet decimam de Elham de dominio suo, et terram i. Carrucam, et boscum quod Robertus filius Watsonis tenuit de Willielmo prædicto, et medietatem decimæ de Bisintona de Dominio

suo. T. Rogero Episc. et Canc. apud Wint.

Ricardus filius Malgerii de Rokesle, cum uxore et filio acceperunt societatem monachorum Ecclesiae S. Andreae, et ideo illis concesserunt omnem decimam suam de Totintuna, terra sua aeternaliter in omnibus rebus.

Edric de Hescendena cum uxore et duobus filiis acceperunt societatem nostram, eo pacto, ut quando obierint faciemus servitium pro eis sicuti pro fratribus, et habebimus decimas aeternaliter de terris illorum quas habent in Borcstealla et in Freandesberia, in annona tantum.

Ego Rodbertus Henrici Regis filius, concedo Ecclesiae et monachis Rouvecestrae pro meae animae, et Roberti Hamonis filii animae salute, terram illam & consuetudines, ac quietudines quas idem Robertus filius Haimonis eis apud Merlavam in eleemosina dedit, et concessit; et volo ac precipio quod eas ita libere, et quiete teneant, sicut eas tempore praedictorum Roberti liberius quicquid et melius tenuerunt. Test. Gisleberto Dapifero.

De Dudecote.

Gundulfus Roffensis Episcopus Rodberto Lincolnensi Episcopo & Goisfrido vice-comiti, &

31a

omnibus fidelibus Regis Francigenis & Anglis de Comitatu de Bukingeham salutem. Sciatis quod Gislebertus noster Clericus de Hedenham, concessit Ecclesiae Roffensi S. Andreae tres hidas terrae, quas habuit in suo dominico in Hedenham, ea conventionione, quod quando ipse voluerit, fiet ibi monachus. Et hoc idem concessit & confirmavit Radulfus filius suus ex toto. Et ego concessi eidem Radulfo Ecclesiam de Hedenham cum una hida & dimidia terrae & duobus pratis, Coiea, & Cetemora & concessi ei pasturam decem boum, & omnes consuetudines quae ad eandem Ecclesiam pertinent, insuper quicquid Gislebertus tenuit in Hedenham, exceptis illis tribus supra dictis hidis terrae. Et de ipsa Ecclesia non faciet ullum servitium nisi quod ad Ecclesiam pertinet tantum.

De Eastuna.

Postea vero non multo tempore contigit ipsum Gislebertum mutasse habitum & vitam secularem in vitam & habitum monachi apud Rofecestriam. Iisdem diebus remansit manerium Estuna quod situm est in Comitatu de Gloucestria, in manu praefati Radulfi filii Gisleberti & Osmundi generis Gisleberti, qui ambo Regis exactionibus tantum fuerunt gravati, ut vix amplius hoc possent pati. Erant enim illis diebus consuetudines Regis gravissimae, atque durissimae per totum Regnum Angliae. Itaque venientes pariter uterque ad Dominum Episc. Gundulfum, rogaverunt illum, quatinus, propter Deum & honorem suum, manerium ipsum a Rege requireret: quod si obtinere posset, de illo ulterius manerium ipse

sum tenerent. Quo audito Episc. quamcitus potuit, Regem impigre adiit; amicorum itaque apud Regem usus auxilio, tandem obtinuit quod petiit; dedit ergo Episcopus Willielmo Regi, mag= ni Regis Will. filio, xv. libras denariorum & unam mulam quæ bene valebat centum solidos. Isto tali ordine obtinuit Gundulfus Episc. prædictum ma= nerium Estunam, quod postquam ita factum est, statim Radulfus & Osmundus devenerunt homi= nes Episcopi, & ita tenuerunt ipsum manerium de Episcopo; Veruntamen non multo tempore post, iterum pariter requisiverunt Episcopum, ro= gantes illum, ut propter Deum illas quatuor hi= das terræ de Estuna, cambiret illis pro duabus hidis terræ infra Hedenham. Non enim ulla= tenus pati poterant amplius, & malas consuetu= dines prædicti Comitatus, & viam longinquam ab Hedenham & laborem magnum quem prop= terea sæpissime sustinebant; accepto ergo con= silio, Episcopus fecit illis partim iuxta peticio= nem eorum, sed non in omnibus; dedit namque Radulfo unam hidam terræ, Osmundo vero non nisi dimidiam; debebat enim Osmundus Episcopo quinquaginta solidos denariorum pro multis placi= tis quæ super eum Episcopum habuerat, & quia Episc. clamavit Osmundum quietum de ipsis quin= quaginta solidis, & querelis multis, ideo, e con= tra, non recepit ab Episc. nisi dimidiam hidam terræ. Et isto modo habuit ipse Episc. ipsum prædictum manerium, ita liberum & quietum ab omni calumnia sicut Goda Comitissa illud habuit unquam melius in suo dominico tempore Regis

31b

Eduvardi. Dum hoc ita fuit, præcepit Episc. Domino Willielmo monacho Rofensi præposito de Hedenham curam accipere ejusdem manerii, & monachis Ecclesiæ sancti Andreæ singulis an= nis firmam octo dierum inde reddere. Et qui= dem juste, quoniam terræ illæ, quæ datæ fuerunt pro ipsius manerii cambitione, fuerant primum de Hedenham, quod penitus erat, & est, ad victum ipsorum monachorum.

.....

83b

THANETENSE

Cænobium sanctæ Mildredæ
in agro Cantiano.

Historia foundationis.

Ex MS.
codice, au=
thore Wil=
lielmo
Thorne, in
bibl. Cot=
toniana.

Anno domini 1262. decimo ka=
lendas Martii, positum est
corpus S. Mildredæ virginis
in feretro in quo nunc jacet.
Sed ut apertius hoc valeam re=
ferre, ordinem nativitatis &
vitæ progressum breviter de=
monstrabo. Mildreda virgo ab utroque paren=

84a

te regalem sanctamque traxit originem: nam pa=

/* Al. Thunur.

trem habuit Merwaldum, Pendæ, Merciorum regis filium, cujus Pendæ frater Wulferus, rex Merciorum, ad fidem Christi quam expulso Mellito abjecerant, Orientales-Saxones revocavit. Hujus Wulfheri filia sancta Wereburga fuit. Matrem vero habuit Mildreda Domneva, de stirpe regum Cantuariæ, filiam scilicet Ermenredi, qui fuit filius Eadbald, qui Eadbaldus fuit filius Ethelberti primi regum Angliæ Christiani. Hujus Mildredæ mater Domneva, relictis postea pompis regalibus, elegit Christo perpetuo deservire; quod contigit isto modo. Ermenredus pater Domnevæ duos habebat filios, scilicet Ethelredum & Ethelbertum, quas fratri suo Ercomberto, filio Eadbald, tradidit nutriendos, ut cum adulti essent, iidem hæreditatem suam resignaret. Erat tum quidam regis Egberti (qui filius erat Ercomberti) præfectus, nomine Thymur /*, qui prædictos parvulos in villa de Eastri clam fecit occidi. Beati autem Theodorus & Adrianus regem super hoc scelere arguentes, ad hoc eum excitaverunt, ut vocata ad se Domneva Merciorum regina, & prædictorum Christi martyrum germana, eidem pro ipsorum jure satisfaceret. Quæ veniens recepit terram in Thaneto, scilicet terram aratorum, quod terræ spacium cerva sua unico currebat cursu. Ipsa vero Domneva cum regis adjutorio construxit ibidem cœnobium virginale, & filiam suam Mildredam, Merwaldi, Merciorum regis filiam, de partibus transmarinis (monasterio videlicet Calensi prope Parisios) revocavit, & eidem cœnobio a sancto Theodoro abbatissam consecravit, ubi septuaginta virginibus, quas sua mater congregaverat, præsidebat. Vixit autem cum sororibus suis usque ad terminum vitæ suæ. Qua mortua, & cum matre sua Domneva in eodem monasterio sepulta, successit Eadburga. Ista Eadburga corpus sanctæ Mildredæ transtulit in novam ecclesiam ab ipsa fabricatam, & ab Episcopo Cuthberto in honorem principum apostolorum dedicatam. Cui Eadburgæ sub annum domini 751. successit Sigeberta, & a prædicto Cuthberto benedicta. Hujus tempore piratæ Danorum ipsum Mildredæ monasterium fere singulis annis devastabant. Cui successit Siledritha, per regem Coendredum ab Athelardo archiepiscopo, qui sedit anno 753. consecrata, quæ statum sui monasterii tam in possessionibus quam in numero sororum restituendo quamplurimum elaborabat. Cui etiam plures matres in ipso monasterio successerunt, quarum ultima Leofrina censebatur abbatisa, cujus tempore, scilicet anno 1011. Suanus cum Danis & Gentilibus, non jam ad prædandum sed ad subdendam totam Angliam venientes, ipsum primo Thanetum, nulli sexui vel ordini parcentes, devastabant, & dictum ipsum cœnobium cum suis virginibus funditus concremarunt; a quo tamen incendio mira Dei operatione Mildredæ monumentum permansit illæsum. Extunc autem nullæ ibidem virgines permanserunt, sed reædificato loco, facta est ecclesia duorum vel trium clericorum plebeie parochiæ, donec regnante Cnuto, prædicti Suani filio, prædictum virginale mona-

sterium cum tota sua substantia monasterio S. Augustini esset incorporatum. Dilata est tum per regem virginis transferendæ licentia, donec rex

84b

Romam peregre proficiscens hoc permittendum super tumbam S. Augustini solemniter juraverit, si prospere remearet. Qui rediens, in medio mari B. Augustino visibiliter sibi in forma episcopi apparente, a naufragio liberatus, votum gratisse adimplevit. Abbas autem, habita licentia de virgine transferenda sciens insularum ferocitatem, ut cautius celaret conceptum animi propositum, convocat eosdem insulanos die festo Penestecostes ad celebre convivium, ubi beata virgo quiescebat, ut, deluso populo, noctu aggredere- tur tumbam virginalem. Sed ipsa durior chalybe resistebat, donec facta promissione quod ipsius virginis festum inter festa solenniora annotaretur. Tali promisso virgine placata, permollitur durities lapidum, & aperitur virginis sepulchrum. Abbas vero exhaustis quicquid reperire poterat in monumento, vix ullum pulverem reliquiarum insulæ orbatae relinquens. Vix ad naves pervenerant, & ecce tota fere occurrit insula, vi & armis ablatum sibi precium repetendo; quorum tamen viribus & precibus prævaluerunt orationes monachorum devotiores. Necdum a Thaneto exivit ista fama, cum jam transito maris brachio tota fere provincia, vel, ut verius dicam, tota Cantia obviam virgini venienti processit. Facta est autem hæc translatio anno domini 1030. decimo quinto kalendas Junii sub Benedicto papa, Henrico imperatore, Knuto Angliæ rege, Agelnotho archipræsule, Aelstano tunc S. Augustini abbate. Condita autem est tunc ante principale altare S. Petri, ubi & habebat præminentem tumbam, & altare, super quod, juxta votum quod prædictus abbas fecerat virgini transferendæ, missa matutinalis quotidie celebratur. Conditum est autem corpus sanctæ virginis in loculo plumbeo cum hoc epitaphio desuper posito:

Clauditur hoc saxo Mildreda sacerrima virgo;
Cujus nos precibus adjuvet ipse Deus.

Annales
S. Augustini
Cantuar.
in
bibliotheca
Cottoniana
[sub
effigie
Julii
D. 2.]

Anno Mxxxiii. Hic transtulit abbas Ethelstanus sanctam Mildretham de Thaneto ad sanctum Augustinum.

Charta Cnuti regis, de corporis S. Mildredæ, cum tota terra sua, in abbatiam S. Augustini Cantuarie translatione.

Ibid.

Vide etiam
Cart. antiq.
1. n. 10.

Ego Cnud per Dei misericordiam Basileus, Agelnotho archiepiscopo, & omnibus episcopis, & abbatibus, & comitibus, vice-comitibus, & omnibus fidelibus totius Angliæ salutem & amicitiam. Notum sit vobis omnibus me dedisse sancto Augustino patrono meo corpus sanctæ Mildredæ gloriosæ virginis cum tota terra sua infra insulam Thaneti & extra, cum omnibus consuetudinibus ad suam ecclesiam pertinentibus. Hæc omnia ita libera & quietam reddo Deo & abbati Aelstano & fratribus loci, sicut ego unquam melius habui tam in terra

quam in mari & in littore, ut habeant & possideant in perpetuum. Et qui hanc donationem meam infringere vel irritam facere temptaverit, a Deo omnipotente & omni sancta ecclesia excommunicatus sit, Amen.

Charta Edwardi regis, Confessoris dicti, de eod.

Ibid.

Conditor cœli terræque Deus, universitate totius creaturæ de nihilo perfecta, primum homi-

85a

nem de limo formavit, eumque ad imaginem suam configuravit, cui etiam omnium operum suorum dominari præcepit, ea videlicet ratione, ut homo rationalis irrationali uteretur creatura, & ipse Deo serviens obediret, & obediendo creatorem honoraret. Deinde succedente generatione in generationem, templa & ecclesias fieri constituens, de primitiis & decimis ac de substantia suæ largitionis eas in nomine suo honorari præcepit. Insuper & per Evangelium nos instruens, ait, 'Thesaurizate vobis thesauros in cœlo.' Quapropter Ego Edwardus, regis regum gratia, rex & Anglorum princeps, post longam exulationem solius miserentis Dei nutu in regnum meum reversus, & in solio patrum meorum residens, ecclesiam quam hortatu B. Augustini rex Adelbright in honorem apostolorum Petri & Pauli a fundamento construxit, diversisque donis ditavit, in qua ipsius regis & omnium episcoporum Cantuarie & regum corpora poni possent, cum omnibus appendiciis vel adjacentiis suis liberam esse annuo & statuo. Quoniam quidem in eadem ecclesia supradicta rex conditus jacet, ejusque stirpis progenies Deo dilecta requiescit virgo Mildreda, ego etiam ejusdem regis stemmate ortus, & regno ejus, Deo juvante, potitus, Thanatos insulam trado, quam Egbertus rex jure hæreditario concessit venerabili reginæ Domnevæ, matri scilicet sanctæ Mildredæ, quantum cerva cursu suo lustraverat, pro interemptione duorum fratrum ejus Ætheldredi atque Æthelberti, quos jussu ejusdem principis Deo odibilis Thimur iniqua stravit morte, quem mox cælestis ultio terribiliter subsequuta est, ipsum perimendo. Sed & omnes donationes possessionum vel facultatum quas prisco sive moderno tempore prædecessores mei reges eidem ecclesiæ contulerunt, & ego regia potestate contrado, atque firma astipulatione, cum consensu & testimonio episcoporum, ducum, principum & satellitum meorum, abbati Ælstano ac monachis ibidem sub regula B. Benedicti abbatis Deo militantibus, ad habenda & perfruenda sibi perpetua libertate constituens attribuo. Si cui vero hæc largitio displicet, vel si quis, quod absit, hanc donationem zelo ductus diaboli, quoquo ingenio infringere temptaverit, iram Dei & omnium Sanctorum maledicta incurrat & subita morte intereat, sicut prædictus Dei inimicus Thimur interiit: percutiat eum Deus amentia & cæcitate, ac furore mentis, omnique tempore calumpniam maledictionis Dei sustineat, nec sit qui eum liberet, nisi pœnitens risipiscat & digna emendatione satisficiat. Hæc autem traditio regalis in eodem loco servetur incon-
vulsa & incontaminata, Deo teste, qui dixit, 'Mi-

hi vindictam, & ego retribuam:’ contradicentibus
vero ad ruinam, & ad condemnationem in die furo=
ris Domini, cum eis qui dixerunt Domino, ‘recede
a nobis, scientiam viarum tuarum nolumus,’ &c.

85b

FOLCSTANENSE

Cænobium in agro Cantiano.

Joan. Cap=
grav. de
vit. san=
ctor. fo.
97 a.

Ethelbertus rex Canciæ per san=
ctum Augustinum episcopum
ad fidem conversus, genuit
Edbaldum & Ethelburgam vir=
ginem, quam pater suus E=
thelbertus dedit Edwino regi
Northanhumbrorum in uxorem;
sicut inferius in vita ejusdem sancti regis clarius
patet. Edbaldus vero ex Emma, regis Franco=
rum filia, genuit Ermenredum & Ercombertum,
& filiam Eanswidam. Quæ ab infantia pompis
secularibus renuncians, Deo servire studuit, pre=
ciosa quæque mundi calcavit, & ad vitam regni cœ=
lestis tota virtute sanctam amplexata doctrinam
jugi desiderio suspiravit, & sanctimonialis vitæ
regulam subire deliberavit. Ad cujus observan=
tiæ opportunitatem commodum elegit locum a
vulgi frequentatione remotum, Folkstan nomi=
natum, ubi & pater ejus Eadbaldus in honore be=
ati Petri apostoli ecclesiam construxit. Ibi ergo
ex parte maris quæ remotior dicitur esse ab ipsis
ruricolis hujusmodi competentem fundavit eccle=
siam cum officinis sibi suisque comitibus professi=
oni ejus necessariis, a pleno tamen maris gurgite
septem jugerum latitudine, id est viginti octo par=
ticarum distantem. Quæ hodie nusquam appa=
ret. Terra namque a mari paulatim consumpta
post longum seculum corruit, & ripa maris
cimiterium hausit. In qua castimoniam virgina=
lem sub regulari habitu ducens die nocteque Dei
famulatui dedita ad beatum finem pervenire mer=
uit pridie kal. Septembris. Cujus reliquiæ, ruina
ipsius ecclesiæ imminente, in vicinam ecclesiam
beati Petri translatae sunt. (&c.) [Vide plura
apud Lambard. Itinerar. Cantii, in Folkstone.]

LIMINGENSE

Cænobium in agro Cantiano.

Lelandi
collectan.
vol. 2. p.
154.

Ex libro de vita S. Werburgæ, autore (ut ar=
bitror) Gotcelino.

Werburga in civitate Legecestræ
requiescit.

Ethelbrightus, ex Berta re=
gina, filia regis Francorum,
Edbaldum cum Ethelburga
filia procreavit, quem suæ pie=
tatis & regni hæredem reliquit. Ethelburga ve=
ro regina, post pii regis Northumbrorum Ead=
wini interfectionem, reversa ad Edbaldum fra=
trem, in villa Liminga monasterium edificavit, in
quo cum S. Eadburga requiescit.

Ex vita Edburga virginis.

lb. p. 153. Eadburgis beata civitas interpretatur.
Eadburga novam ecclesiam & monasteri=

86a

um apud Limege in gratiam Mildruthæ con= struxit, in quo & neptis suæ, beatæ videlicet Mil= thrudæ sacratæ viriginis, decenter exanimis recon= deret artus.

Olim paganorum infesta sævitia totam firme Cantiam, exigentibus populorum peccatis, depopulata est, excepto hujus sanctæ præscriptæ virginis loco, quem Deus sponsæ suæ meritis ab omni furentium infestatione tutavit, quousque omnes Limbiensis ecclesiæ clerici, congregata suorum phalange egressi sunt, ultro se paganis objicientes, viriliterque egisse cupientes, ut postmodum rei probavit eventus. Occurrentes ergo hostibus, valida manu peremerunt ex eis mille ducentos quadraginta, sed & ipsi omnes interempti perierunt excepto prædicti loci presbitero. [Plura vide apud Lambard. Itinerar. Cantii, in Liminge.]

RACULFENSE

Cænobium in agro Cantiano.

De hujus cænobii fundatore, & foundationis tempore, vide Lambardi Itinerarium Cantii, & Cambdeni Britanniam. Venerandam autem ejus antiquitatem satis ostendunt hæc apud venerabilem Bedam. Histor. eccles. li. 5. cap. 9.

Successit autem Theodoro in episcopatum [Dorobernensem] Berthwald, qui erat abbas in monasterio quondam juxta ostium aquilonale fluminis Genlade positum, Raculf nuncupatur.

692. Qui electus est quidem in episcopatum anno dominicæ incarnationis sexcentesimo nonagesimo secundo, die primo mensis Julii, regnantibus in Cantia Victredo, & Suebhardo. (&c.)

Carta Eadredi R. de cænobio Raculfensi, cum omnibus ad id pertinentibus, ecclesiæ Cantuariensi concessis & collatis.

Ex ipso autografo in bibliotheca Cottoniana

+ Multis itaque vitiorum prestigiis mentes humanas incentor fraudulenter perjugulando deludit, nunc inquam promissis quasi prolixioris vitæ stadiis decipit, nunc rebus migrantibus pervicaciter quasi necessarius incicit. Interea etiam stigia inferni supplicia, tamquam levia & transitoria suggerit, quatenus miserorum corda in cupiditate lasciviaque enerent /* dissolvat secumque cabeata ad tartara ducat. Sed sancti viri præsago spiritu bestiales præcognoscetes insidias, scuto bonæ voluntatis coronati, quicquid in semetipsis terrenum sentiunt indesinenter adque naviter operibus sanctis exauriunt, unde discoriat coram Christo Jhesu meritis rutilantes simillima Titanei fulgoris luce præsententur. De quorum præconio tuba sanctæ Scripturæ rebohans,

/* Lege, inhærentia.

inter alia testimonia propensius intelligenda nostris hæc geminis auribus resultando profudit: 'Beatus qui manducabit panem in regno Dei.' Ego Eadred rex divina gratia totius Albionis monarchus, & primicerius, Christo regi meo in throno regni perennis perpetualiter subthronizato, & concessis mihi ab eodem labilium gazis rerum accepti titocinii, quarto mei terrestris regni anno ad templum suo incomprehensibili dedicatum numini in urbe Doroberniæ, Odone archiepiscopo metropolitana cathedram præsidente, & regni cœlestis super arva Britannica claves præportante, monasterium Raculfense bis denis senisque estimatum cassatis, interius, exteriusque cum omnibus ad hoc rebus rite pertinentibus, sive litorum, sive camporum, agrorum, saltuumve, sicut inferius territoria promulgantur, humillime atque devotissime sincero corde in perpetuum jus, quandiu Christianitas vigeat, pro meis abluendis excessibus indefinabiliter inpendo. Si quis autem, quod absit, tyrannica fretus potestate, regalis, episcopalis, sive homo alicujus dignitatis, hoc decretum a Deo mihi conlatum infringere temptaverit, sive hujusce donationis a præfata ecclesia vel passum pedis segregaverit, nisi prius hoc enorme scelus penitendo detererit, se sacrilegii culpam incurrisse, & a domino Jhesu Christo in perpetuum sine ullo subtractionis refocillatu dampnaturum persentiat. Hæc enim Singrapha anno dominicæ incarnationis DCCCCxlix. orthodoxorum scripta est unanimo consensu, quorum inferius nomina literaria qualitate distingui videntur.

86b

orum.' Hujus ergo dominici conspectus & pater in amore regni perfusus, unde nobis victus restat sine dubio certus, de victuque dominus dixit, 'Beatus qui manducabit panem in regno Dei.' Ego Eadred rex divina gratia totius Albionis monarchus, & primicerius, Christo regi meo in throno regni perennis perpetualiter subthronizato, & concessis mihi ab eodem labilium gazis rerum accepti titocinii, quarto mei terrestris regni anno ad templum suo incomprehensibili dedicatum numini in urbe Doroberniæ, Odone archiepiscopo metropolitana cathedram præsidente, & regni cœlestis super arva Britannica claves præportante, monasterium Raculfense bis denis senisque estimatum cassatis, interius, exteriusque cum omnibus ad hoc rebus rite pertinentibus, sive litorum, sive camporum, agrorum, saltuumve, sicut inferius territoria promulgantur, humillime atque devotissime sincero corde in perpetuum jus, quandiu Christianitas vigeat, pro meis abluendis excessibus indefinabiliter inpendo. Si quis autem, quod absit, tyrannica fretus potestate, regalis, episcopalis, sive homo alicujus dignitatis, hoc decretum a Deo mihi conlatum infringere temptaverit, sive hujusce donationis a præfata ecclesia vel passum pedis segregaverit, nisi prius hoc enorme scelus penitendo detererit, se sacrilegii culpam incurrisse, & a domino Jhesu Christo in perpetuum sine ullo subtractionis refocillatu dampnaturum persentiat. Hæc enim Singrapha anno dominicæ incarnationis DCCCCxlix. orthodoxorum scripta est unanimo consensu, quorum inferius nomina literaria qualitate distingui videntur.

949.

+ Ego Eadred rex, divina protegente gratia Albionis summam præsidens, agiæ crucis hanc cartulam notamine perstrinxi.

Ego Odo archiepiscopus, metropolitano præsidens gubernamine, hoc donum regia concessum munificentia signo crucis fixi.

Ego Wulfstan archiepiscopus, metropolitici honoris fastigio Eboracensi civitate suffultus, huic largitati crucem ascripsi.

Ego Ælfheah, episcopus Wintanensis ecclesiæ, hoc donum signo crucis confirmavi.

Ego Ætethelgar, Cridianensis ecclesiæ præsul, hanc largitatem corroboravi.

Ego Ælfric episcopus, hujus donationis constipulator, signum crucis depinxi.

Ego Wulfsige episcopus, hujus largiflui muneris donum signo salubri adnotavi.

Ego Theodred episcopus, prodigam hanc impensionem patibuli confirmatu addidi.

Ego Ælfric episcopus, hoc, deo instigante, donum crucis Christi constipulatu munivi.

Ego Birhtsige episcopus, hujusce donationis corroboracionem contuli.

+ Ego Cœnwald episcopus consensum adhibui.

+ Ego Cynesige episcopus unanimitatem præ=
bui.

+ Ego Wlfhelm episc. promissionem profudi.

+ Ego Eadhelm abbas devotus in hoc præstiti.

+ Ego Osulf dux consensi & humiliter astiti.

+ Ego Eadmund dux libens consilio aderam.

+ Ego Athelstan dux prompto animo consensi.

+ Ego Eadgifu regis genetrix præfati, animo
hanc præfatam letabundo in Christo largitionem
ob optabilem remunerationem concessam signi

87a

corroboratione salutiferi humillime consignavi.

+ Ego Dunstan indignus abbas, rege Eadredo
imperante, hanc domino meo hæreditariam kar=
tulam dicitando composui, & propriis digitorum
articulis perscripsi.

+ His inquam limitibus hæc telluris particula
circumgirari videtur.

Ærest on norð healfe Æðelferðes lon=
de, swa forð besande oð Norðmuðan, to
Mæanbroce, ðonne to ærnevege, of ærne=
wege to Eanflædemuðan, of Eanflædemu=
pan on Mearc-fleotesmuþan, of Mearc-fle=
tesmuþan eft on Eanfledmuþan, ðonne on
east healfe to mylenfleotesmuþen oð
Suðtun, of Suðtun and-lang broces to
Hæðe mæringe, ðonne on Suðhealfe of hæ=
ðe mæringe to stoccum, of stoccum 7-long
stræte oð sce Agustines mearce, from
sce Agustines mearce oð broc, and lang
broces oð stanbrycge, suð from stan=
brycge oð wifeling, to Cristes cirican
gemære, from Cristes cirican gemære oð
ealden hege, on west healf ealdan hege to
Feaxum, ðonne west from Feaxum to cel=
dan, to Cingesgemære, from Cingesgemære
oð gata gehægge, ðonne siendan feower
swuling binnan ea ðæs londes þe ge-byreð
into Raculfe, on Tenet feower swulung
ond an læs on waruðe gebyreð innto Ra=
culfe, ðonne is ealles þæs landes xxv. swuling
7 an swuling on Ceolulfingtune suð be weal=
da þære cirican to bote.

Hoc est.

Primo, ab aquilone Æthelferthi terra; ita
prorsum per arenam usque ad Northmutham /a,
ad [rivulum] Meanbroce [dictum:] inde ad
priscam viam; a prisca via ad Eanfledæ ostium;
ab Eanfledæ ostio ad Mearc-fleotam /b, a Mearc=
fleota iterum ad Eanfledæ ostium. Ab oriente
vero, ad molendinarii fluenti ostium usque ad
Suthtunam /c, a Suthtuna per longitudinem rivuli
ad Hæthemæringam /d. Ab austro vero, ab Hæ=
themæringa ad stipites, a stipitibus per longitudi=
nem viæ adusque sancti Augustini litem; a
sancti Augustini limite usque ad rivulum; per
longitudinem rivuli usque ad pontem lapideum,
austrum [versus:] a ponte lapideo usque ad
Wifelingam /e, ad ecclesiæ Christi [Cantuariensis]
litem; ab ecclesiæ Christi limite usque ad ve=
terem sepem; ab occidente veteris sepis ad

/a Ostium
fluminis a=
quilonare

/b Limita=
ris fluenti
ostium.

/c Austru=
tem vil=
lam.

/d Portum
celebrem,
forte.

/e Curculi=
onum lo=
cum, forte.

/f Ceolulfi
villa.

Feaxum. Tunc occidentem versus a Feaxum ad
Celdan, ad regis limitem; a regis limite
adusque portæ sepem. Sunt autem quatuor ca=
rucatæ terræ intra aquam quæ pertinent ad Ra=
culfe. In Thaneto quatuor carucatæ [terræ] &
unum pascuum in littore pertinent ad Raculfe.
Sunt autem de tota terra illa xxv. carucatæ, &
una carucata in Ceolulfingtuna /f, ex austro saltus,
ad ecclesiam reparandam [assignata.]

.....

152b

SCAPEIENSE

Cænobium in agro Cantiano.

[De hujus cænobii fundatione, & fundationis
tempore, vide Lambardi Itinerar. Cantii, &
Cambdeni Britanniam, qui fundatum asserunt
per reginam quandam, Sexburgam nomine, circa
annum Domini 710. Vide etiam supra. pag. 88.
col. 1. & 2.]

*Charta Henrici regis iiii. chartas & donationes mo=
nialibus olim concessas, vel inposterum conceden=
das, confirmans.*

r. monialibus

Pat. 1. H. 4.
Parte 8.
M. 8.

REX omnibus ad quos &c. Salu=
tem (&c.) Inspeximus car=
tam quam celebris memoriæ do=
minus H. quondam rex Angliæ,
proavus noster fecit in hæc ver=
ba. Henricus Dei gratia Rex

Angliæ dominus Hiberniæ, dux
Normanniæ & Aquitaniæ, & comes Andegaviæ, ar=
chiepiscopis, episcopis, abbatibus, prioribus,
comitibus, baronibus, justiciar. vicecomit. pre=
positis, ministris, & omnibus ballivis & fideibus
suis salutem. Sciatis nos concessisse, & hac car=
ta nostra confirmasse, intuitu Dei, & pro salute
anime nostre & animarum antecessorum & here=
dum nostrorum, ecclesiæ sanctæ Mariæ, & san=
ctæ Sexburgæ de Scapeya, & sanctimonialibus ibi=
dem Deo servientibus, in liberam & perpetuam
elemosinam, locum suum in Scapeya & ecclesiam
sanctæ Mariæ & sanctæ Sexburgæ, cum omnibus
pertinentiis, & ecclesiam de Gillingeham cum
capellis & decimis & omnibus pertinentiis, & ter=
ras in insula de Gryen quas Willielmus Cantuar.
archiepiscopus eis dedit de emptione sua, cum ma=
riscis & omnibus pertinentiis, & dimidium sulin=
gum terre de feodo Ricardi de Lucy ex adquisiti=
one ejusdem Willielmi archiepiscopi per /* Avelinam
matrem prefati Ricardi de Lucy, de Newenthon,
& terram de Rypen, in insula de Scapeya, & in
insula de Gryen redditus sex librarum quas præ=
dictus archiepiscopus mercatus est de ipsis heredi=
bus; salvis consuetudinibus curiæ de Gillinge=
ham: & terram de Bradefeld, quam idem ar=
chiepiscopus mercatus est ab Aldina & Ordina &
heredibus suis. Concedimus etiam eis ecclesiam
de Bobbing cum pertinentiis, & terram de
Wode, scilicet quadraginta septem acras & tres

/* Ita MS.

acras & dimidiam de Grave in Pinnegrave, ex dono Willielmi de Ros, & terram de Holte quam Goher tenuit, scilicet triginta & unam acram, & in Godmefeld septem acras, & triginta & duas acras nemoris in Kyngesdun, quas habent ex dono H. regis avi nostri: & terram quam receperunt cum filiabus Goscel in marisco de Leffledehop. pasturam etiam sexaginta ovium quam Osbertus de Borden dedit eis cum uxore sua & filia; & terram de Estlanda quam Avelina femina Hardingi dedit quando sanctimonialis facta est, & in insula de Gryen redditus quindecim solidorum & quatuor denariorum, quos Galfridus de Ros dedit cum filia sua: mariscum qui adjacet novo portui quem Radulfus de Swynesheth dedit cum aliis terris quas parochiani in dotem dederunt quando ecclesia dedicata fuit; dimidiam terram & dimidium mariscum de Sedun. cum sorore Henrici de Hores, terram quam ipse sanctimoniales emerunt de Osberto Rasmus & Alditha amita ejus, terram etiam de Milstede quam emerunt de Elrico Gosesune et Edwardo Maynard et aliis heredibus; terram de Bordenfeld quam Osbertus de Wardun dedit cum filia sua: terram Wynæ, terram Godardi de Cumbes, & septem solidos de Dunton, quos Hugo de Ginges dedit cum Agnete filia sua, et totum essartum quod habuit in Northwod cum pertinentiis, et omnes alias terras & tenementa et homines et possessiones suas, secundum cartas rationabiles vel cirographa donatorum vel venditorum vel excambitorum suorum. Quare volumus et firmiter precipimus, quod prenominate sanctimoniales prefatas ecclesias cum capellis et ceteris pertinentiis et omnes terras et homines et possessiones suas habeant et teneant libere et quiete integre et plenarie in liberam elemosinam, et quecunque alia in futuro pia devotione fidelium vel conventionem venditorum illis de cujuscumque feodo fuerint rationaliter collata, cum omnibus pertinentiis et libertatibus et liberis consuetudinibus, in terris, et in escambiis, et emptionibus terrarum, in mariscis,

153b

in grangiis, et virgultis, in civitatibus, et villis, stagnis, piscariis, in bosco et plano, in pratis et pascuis, in aquis et molendinis, in viis et semitis, et in omnibus aliis locis et rebus cum soca & saca et thol et theam et infangenethef, soluta et libera ab omni seculari servicio, salvis conventionibus erga universos secundum rationabiles cartas vel cirographa sua. Et quieti sint de sectis comitatum, Leth. Hundred. et auxiliis vicecomitum et omnium ministrorum eorum, et de omnibus ad eos pertinentibus. Prohibemus etiam, quod nullus eas aut possessiones aut homines aut res suas vexet vel disturbet contra libertates cartarum suarum super decem librarum forisfactura, sicut carta Ricardi regis avunculi nostri, quam inde habent, rationaliter testatur. Hiis testibus L. de Segrave justic. Angl. J. comite Linc. et constab. Cestriæ W. comite Albermarl. Phikippo de Albuniaco. Briano de Insula. Petro de Malolaco. Radulfo fil. Nichol. Godefr. de Crancumb. Galfr. Dispenser,

et aliis. Dat. per manum venerab. patris R. Cicestr. episcopi Canc. nostri apud Roffam, 7. die Aprilis anno regni nostri 18. Nos autem, &c.

Lelandi
collectan.
vol. 1. p.
84.

Shepey-moynstre, monialium Abbatia.

Gulielmus archiepiscopus Cantuar. restituit, post conquestum, monasterium longo ante tempore a Danis combustum.

.....

352b

MALLINGENSE

Cænobium in agro Cantiano.

Ex Textu
Roffensi
fol. 143.

Charta regis Eadmundi.

IN nomine Dei summi & salva=
toris nostri Jesu Christi, ipso
quoque in perpetuo regnante
disponenteque suaviter omnia.
Quapropter ego Eadmundus
rex Anglorum, necnon & Mer=
ciorum, meo amabili episcopo
nomine Burhric, concedo aliquantulum mei
telluris, ubi dicitur, Meallingas, trium vide=
licet aratorum, pro remedio animæ meæ in

353a

sempiternam hæreditatem, ad augmentum mona=
sterii ejus, quod est dedicatum in honore sancti
Andreæ apostoli, qui fuit germanus Petri & so=
cius in passione, cum omnibus rebus ad eam per=
tinentibus, cum campis, silvis, pratis, pascuis nec=
non & aucupiis, & hoc quoque cum consilio opti=
matum & principum meorum quorum nomina
infra scripta reperiuntur. Unde adjuro in no=
mine Domini Dei Jesu Christi, qui est omnium
justus judex, ut terra hæc sit libera ab omni regali
servitio imperpetuum. Si quis vero minuere vel
fraudare presumpserit hanc donationem, sit sepa=
ratus a consortio Sanctorum, ita ut vivens bene=
dictione Dei sit privatus, & sit damnatus in in=
ferno inferiori, nisi satisfactione ante ejus obitum
emendaverit quod inique gessit; manente tamen
hac cartula nichilominus in sua firmitate. Qui ve=
ro tunc augere voluerit dona nostra, augeat illi
dominus cælestia dona, & æternam vitam tribuat.

Ðis sindon ða land ge mæro ðæs bufan
cwedenan landes. Ærest on sup healfe op
cineges firhþe, of cineges firþe on Offaha=
mes gemære, ðanan on herestræt, andlang
stræte ofer Lylleburnan op east Meallinga
gemære, 7 swa riht sup be eastan ðam ewyl=
lan op þ' ða wyde stræte, sup 7lang stræte
on geriht op cineges fyrþe. Ðænne syndon
ðis ða clenbæro, east Lindrhycg, 7 Otan=
hyst xxx p. 7 Fræcincghyrst, 7 Sceorfe=
stede xxx p. 7 Withermeg, Faladsto, Gafol,
7 Holanswic xxx. horda, 7 Pætlanhrycg.

Id est. Hi sunt fundi supradicti fines. Primo ex
australi parte usque ad regis planiciem: a regis
planitie ad Offehamæ [villæ] fines, deinde ad vi=
am militatem: per longitudinem [vel, tractum]

r. Senbero

/a Cujusd.
Lillæ tor=
rentem

viæ trans Lilleburnam /a usque Meallingæ orientalis
fines: & sic recta austrum versus ab oriente crucis
[vel, patibuli] usque ad amplam viam, austrum
versus per longitud. viæ in directum usque ad regis
planitiem. Sunt autem hæc porcorum pascendorum
loca [valles scil. nemorosæ & glandiferæ:] orientalis
Lindhrycg, & Otanhurst xxx. p. /b & Fraecing=
hurst, & Sceorfestede xxx. p. /c & Wihther=
meg, Faladsto, Gafol, & Holanswic xxx. hor=
da /d & Paetlanhrycg.

/b /c For.
pear=
rucas.
i. sagina=
ria.
/d Cellaria
forte, vel
Penaria.

r. porcorum

+ Ego Eadmundus Rex Anglorum signo cru=
cis confirmavi. + Ego Eadred frater regis ro=
boravi. + Ego Eadgife mater regis adfui. + E=
go Oda archiepiscopus subscripsi. + Ego Ælfeg
episcopus consensi. + Ego Theodred episcopus.
+ Ego Wulfstan archiepiscopus. + Cenwald
episcopus. + Ego Ælfred episcopus. + Ego
Ælfric episcopus. + Ego Æthelgar episcopus.
+ Ego Ælfifu concubina regis affui. + Wulfgar
dux. + Æthelstan dux. + Eadmund dux.
+ Scula dux. + Sig ferth minister. + Wulfric
minister. + Ealdred minister. + Ælfstan mi=
nister. + Ordeah minister. + Eadwerd mini=
ster. + Wulfric minister. + Odda minister.
+ Ælla minister. + Ælfgar minister. + Os=
ferth dux. + Wihtgar minister. + Wulsige mi=
nister. + Birhtwald minister.

Charta Gunduli episcopi confirmata.

Cart. de
an. 21. Ed.
3. nu. 22.

Rex archiepiscopus, &c. salutem. Inspexi=
mus cartam quam dominus Willielmus,

353b

Vide eti=
am Text.
Roffen.
fol. 163.

quondam Rex Angliæ, progenitor noster fecit in
hæc verba. Willielmus Rex Angliæ omnibus ba=
ronibus suis & omnibus hominibus Francis &
Anglis de comitatu Cantia salutem. Sciatis quod
ego concedo opus, & elemosinam quam Gun=
dulfus episcopus de Roucestria fecit apud Mal=
lingas manerium suum, & placet mihi multum,
quod facit, & pulchrum est mihi. Teste R. epis=
copo Dunelmense, apud Londoniam. Inspexi=
mus etiam cartam Henrici regis Angliæ in hæc
verba. Henricus Rex Anglorum, Haimoni vice=
comiti, & Gilberto de Tunebrigge, & omnibus
baronibus suis, Francis & Anglis de Cantia, sa=
lutem. Sciatis quod ego concedo, & confirmo do=
num illud quod Anselmus archiepiscopus dedit
sanctimonialibus quæ in parochia Rofensis epis=
copi, Domino Christo famulantur. Scilicet ma=
nerium quod juxta illud situm est, nomine par=
vas Meallingas, ad victum illarum eternaliter
possidendum, testimonio Roberti Lincolniensis e=
piscopi, & Roberti filii Hamonis, & Willielmi de
Albigneio.

Inspeximus etiam aliam cartam quam idem
progenitor noster fecit in hæc verba. Henricus
Rex Angliæ A. archiepiscopo Cantuariæ, & Her=
berto episcopo Norwicensi, & Rogero Bigoto, & ab=
bati de sancto Edmundo, & omnibus baronibus
Francis & Anglis de Suffolch salutem. Sciatis me
concessisse S. Mariæ de Mellinges, Corugerdæ
manerium, quod Robertus filius Hamonis dedit

sanctæ Mariæ, cum filia sua, ad victum moniali= um. Et volo & firmiter precipio, ut bene in pace, & quiete, & honorifice teneant, sicut Robertus filius Hamonis honorabilius tenuit, cum omnibus consuetudinibus suis, in tempore fratris mei Wil= lielmi regis, & meo. Testibus Waltero cancella= rio, & Hamone Dapifero, & Willielmo de Albin= neio, & Willielmo Peverello de Doura, apud Roto= magum, in festo sancti Andreæ, &c. & alie carte testes Mathildis Regina, Robertus Lincolnia= copus, & Robertus filii Hamonis, & Alanus filius Flathaldi, & Willielmus de Albineo. Apud Can= triberiam.

De subjectione & fidelitate abbatisse de Mel= lingis.

Ex eod.
Roffen.
fol. 191.

Die illa qua Gundulfus, Rofensis episcopus abbatiam de Mellingis dedit sanctimoniali Aviciae, eadem sanctimonialis eidem episcopo, ejusque successoribus, & sancte Rofensi ecclesiae, juravit fidelitatem & subjectionem, & quod nec per se, nec per aliam personam praedictam subje= ctionem dissolvere temptaret; Hoc autem facto sacramento, praedicta Avicia episcopo, firma & stabili conventionem promisit, quod sine ejus con= silio & licentia, in abbatia sibi data, Priorem nec poneret, nec deponeret, nec ullam sanctimonia= lem reciperet, nec terram inde daret, aut aufer= ret. Hujus rei testes fuerunt isti audientes & vi= dentes. Radulfus abbas Belli, Ordivimus Prior, Paulinus Secretarius, Alueredus, Andreas me= dicus, Arnulfus capellanus episcopi, Johannes, Goisfridus, Albericus, Odo, Beringarius, Williel= mus subprior, Humfridus, Eruegrinus, Hugo nepos episcopi, Willielmus juvenis, Radulfus cle= ricus, Ausfridus clericus, Godardus clericus, Rod=

354a

bertus Camerarius, Hugo Camerarius, Ausfridus Dapifer, Humfridus portarius, & alii plures.

Cart. 7.
Joh n. 11.
m. 2.

JOHANNES Dei gratia, &c. Sciatis nos intuitu Dei, & pro salute nostra, & pro a= nimabus omnium antecessorum & successorum nostrorum concessisse & hac Carta nostra con= firmasse Deo & ecclesiae de Mallinges, & moni= alibus ibidem Deo servientibus ecclesiam de Est= Mallinges, cum omnibus ad eam pertinentibus, quam dominus Hubertus Cantuariensis archiepis= copus eis reddidit, & in proprios usus earum con= vertit, sicut Carta ejusdem archiepiscopi quam inde habent rationabiliter testatur. Quare volo (&c.) Datum per manum Hugonis de Welles archidiaconi Wellensis, apud Rumenell, v. die A= prillis anno &c. vii.

.....

501b

DAVINTONENSIS
Prioratus in agro Cantiano.

Carta regis Henrici tertii.

Cart. 39.
H. 3. m. 5.

Rex archiepiscopis &c. Sciatis nos

pro salute animæ nostæ, & anima=
rum antecessorum & hæredum no=
strorum, concessisse & hac carta
nostra confirmasse Priorissæ eccle=
siæ beate Mariæ Magdalenæ de Davyntone, &
monialibus ibidem Deo servientibus & imperpe=
tuum servituris omnes donationes subscriptas;
videlicet totam terram illam cum molendino
superstante, & cum aliis pertinentiis suis in Mon=
ketone quam habent de dono . . . thei filii Ha=
monis atte Frith, & totam illam terram cum
pertinentiis in tenuta de Ospreng quam habent
de dono Gervasii de Besevyle; & totam terram
illam cum pertinentiis in eadem tenuta quam ha=
bent de dono Roberti de Sylegrave & Emmæ
uxoris ejus, & duas acras terræ & dimidiam, &
decem denariatas & duas gallinas annui redditus
cum pertinentiis in eadem tenuta de dono Ha=
monis & Stephani hæredum Willielmi de Ecclesia.
Et unum messuagium cum pertinentiis in West=
broc in eadem tenuta de dono Walteri de Ponte;
& duas solidatas & septem denariatas redditus
cum pertinentiis apud Westbroc in eadem te=
nura de dono Stephani de Giringes, & novem
solidatas & duas denariatas & unam obolatam
& ix. gallinas & lxx. ova annui redditus cum per=
tinentiis in eadem tenuta de dono Guncelini filii
Ricardi. Et duas solidatas & unum gallum an=
nui redditus cum pertinentiis in eadem tenuta
de dono Lucisë de Horneclive; & duas solida=
tas & sex denarios & quinque gallinas annui red=
ditus cum pertinentiis in eadem tenuta de dono
Ernulphi filii Hyrone. Et tres solidatas & qua=
tuor denariatas & tres gallinas annui redditus
cum pertinentiis in eadem tenuta de dono Han=
geri Taylefer, & quinque denariatas annui red=
ditus cum pertinentiis in eadem tenuta de dono
Willielmi Coci. Et totam illam terram cum per=

502a

tinentiis in eadem tenuta quam habent de dono
Roberti le Wred; & quatuor solidos annui red=
ditus cum pertinentiis in Winchelesey de dono
Willielmi filii Wulvenæ. Et dimid. marcatam an=
nui redditus cum pertinentiis in Sandwyk de
dono . . . artini filii Willielmi. Et duas solidat.
redditus cum pertinentiis in eadem villa de dono
Thomæ de Ertheslag. Et xii. sol. & duas aucas
annui redditus cum pertinentiis in insula de Greu
de dono Radulfi de Wydegate. Et duas solid.
& vi. d. redditus cum pertinentiis in Rommenhale
de dono Hamonis Peykelin. Et duas solid. red=
ditus cum pertinentiis in Dya de dono Osmundi
filii Edwardi de Tunstall. Concessimus etiam
pro nobis & hæredibus nostris eisdem Priorissæ &
monialibus, quod ipsæ & successores sui in qui=
buscunque locis terras habuerint, imperpetuum
quietæ sint de sectis comitatum & hundredorum
nostrorum, de visu franci pleg. & Lawedayorum,
de turno & auxilio vicecomitum, & omnium alio=
rum ballivorum & ministrorum nostrorum.
Quare volumus (&c.) Dat. per manum no=
stram apud Westm. xxii. Aprilis.

r. Gren

.....

528b

LILLESCHERCHENSE
Cœnobium in agro

Charta Regis Henrici tertii.

Car. 11.
Hen 3.
par. 2.
memb. 7.

REX &c. salutem. Sciatis
Nos concessisse & presenti
carta nostra confirmasse
Deo & abbatïe sanctæ Ma=
riæ de sancto Sulpicio &
Priorisse & Monialibus de
Lillechirche, manerium
de Lillechirche, in pu=
ram & perpetuam elemosinam, cum omnibus
pertinentiis suis, cum omni integritate sua, &

529a

cum omnibus libertatibus & liberis consuetudini=
bus ad illud pertinentibus. Preterea concessimus
& presenti carta confirmavimus predictis Prioris=
se & monialibus quod habeant unam feriam apud
Lillecherch, per tres dies duraturam singulis an=
nis, scilicet, die sancti Michaelis, & duobis di=
ebus sequentibus. Quare volumus & firmiter
precipimus quod predictæ Priorissa & Moniales
habeant & teneant predictum manerium bene &
in pace, libere, quiete & honorifice, integre &
plene in perpetuum, & quod habeant predi=
ctam feriam apud Lillechireche singulis annis
die sancti Michaelis & duobus diebus sequentibus
sicut predictum est, & sicut Cartæ domini J. Re=
gis patris nostri quas inde habent rationabiliter
testantur. Testibus E. Lond. J. Bath. R. Sarr.
episcopis, H. de Burgo &c. Osberto Giffardo,
Radulpho filio Nicholai, G. de Crawecumbe,
Henrico de Capella, Johanne filio Philippi & aliis.
Datum per manum venerabilis patris R. Cigestren=
sis episcopi, Cancellarii nostri apud Westmona=
sterium vi. die Julii.

Alia ejusdem Regis Charta.

Pat. 50.
Hen 3.
memb. 25.

REX omnibus salutem. Sciatis nos, pro salu=
te anime nostre, & animarum antecessorum
& heredum nostrorum, pardonasse pro nobis & he=
redibus nostris, dilectis nobis in Christo Aceline
Priorisse de Lillechirch & Monialibus ibidem
Deo servientibus & imperpetuum servituri se=
ctam quam singulis annis facere consueverunt ad
curiam nostram honoris Bononiæ apud sanctum
Martinum magnum London. pro dominicis terris
suis in manerio de Lillechirch, quod habent de
dono domini I. quondam Regis Angliæ progenitoris
nostri. Ita quod dicte Priorissa & Moniales & e=
arum successores quiete sint imperpetuum de secta
predicta quoad dominicas terras suas quas habent in
manerio predicto. In cujus &c. T. Rege apud
Westmonast. secundo die Marci.

.....

545a

De hisce in hac pagina sequentibus, nil nobis liquet nisi solummodo fundatorum nomina, quæ ex Lelando annotavimus.

Lel. coll.
vol. 1. p.
84.
Kanc.

Cantuar. domus S. Sepulchri, moniales
Gulielmus Calvel civis Cantuar. pri=
mus fundator.

.....

547

Prioratus alienigenæ
ORDINIS
Sancti Benedicti:

Cænobiola sc. cismarina sive Anglicana, quibusdam majoribus & antiquioribus illius ordinis Cænobiis ultramarinis, filiarum instar, subjecta, & de eisdem Cellarum nomine, dependentia.

.....

550b

LEVESHAMENSE
Cænobium in agro Cantiano,
cella S. Petri apud Gan=
davum in Flandria

*Charta regis Henrici tertii, loci prædia & privi=
legia recensens & confirmans.*

Cartæ 13.
Hen. 3.
m. 9.

H. Dei gratia Rex Angliæ, Radulfo archiepiscopo, & Rogero episcopo Sarum, & vicecomitibus de London, & de Kent, & omnibus baronibus & ministris suis Francis & Anglis de London & Kent salutem.
Præcipio, quod abbates & monachi de sancto Petro de Gant habeant & teneant manerium suum de Levesham & de Grenewico, cum ecclesiis suis & cimiteriis & decimis & omnibus terris & redditibus eisdem ecclesiis pertinentibus, & cum decimis de Andredeswald, cum consuetudinibus & redditibus suis & cum omnibus aliis appendiciis suis, sicut cartæ regum Edwardi & Willielmi patris mei testantur, & cum terra infra Lond. de Weirman=acra quæ pertinet ad eandem Grenewiz, cum saka & sokna, tol & theam & infangenethef, & cum omnibus aliis consuetudinibus, legibus, & libertatibus suis & Wervagio suo bi lande & bi strande, & sint quieti de placitis & querelis & syris & hundredis, in burgo & extra, in aqua & extra, in bosco & in plano, ita bene & plene libere & honorifice sicut unquam melius tenuerunt tempore Regis Edwardi & Willielmi patris mei, & fratris mei & meo postmodum. Et præcipio, quod habeant decursus aquarum suarum ubi voluerint, & piscarias suas & stagnum & paludes & volatilia sua infra ambitum villæ, Et de molenis suis quæ sunt super terras suas, & de thelonis suis & mensuris annonæ suæ & cervisiarum suarum de omnibus ministris meis firmam pacem meam habeant, Ita quod nulli respondeant nisi abbati & monachis. Et habeant in eadem villa sua Huderam suam liberam & quietam, & omnes

qui ibi advenerint faciant abbati & monachis easdem consuetudines omnes quas facere solebant tempore Regis Edwardi & tempore prædecessorum meorum. Et præcipio quod habeant warden-

551a

nam suam in eadem villa liberam & quietam, ita quod nullus in ea leporem vel aliam bestiam fuget nisi per abbatem & monachos. Et prohibemus, ne super hiis de hac elemosina mea aliquis eis injuriam vel contumeliam sive torturam amodo faciat super forisfacturam decem librarum. T. Roberto comite de Mell: & Willielmo comite Warennæ, & Willielmo de Albinaco, & Roberto filio Sueni de Essex. & Lend. apud Westmon.

.....

560a

FOLKESTANENSE

Cænobium, in agro Cantiano,
Cella abbatiae de Lolleio
in Normannia.

Charta Willielmi de Abrincis foundationem confirmans.

Record de
term. S.
Mich.
4 H. 4. Rot.
10. in dor=
so, in Scac
cario, ex
par. reme=
morator.
Reg.

Universis Christi fidelibus, presentes literas inspecturis, vel audituris, Willielmus de Abrincis miles, dominus de Folkestan, salutem in Domino temporalem & eternam. Quoniam mentes hominum libenter oblivionis incommoda patuntur, & tempora mutantia cotidie, more fluentis aque dilabuntur; Ideo cuncta gesta, perpetuo futuris temporibus memoranda, convenit eternari voce viva testium, & testimonio literarum, ne ea sine certitudine reservata, cum labente tempore fallibili, que memoria posterorum involvantur abolenda. Noverit itaque universitas vestra, quod ego, dictus Willielmus de Abrincis, vidi, & inspexi, & de verbo ad verbum coram me legi, audivi, curioseque feci probari, literas fundationis concessionis & donationis nobilissimi viri domini Nigelli de Munevilla, quondam domini de Folkestan, antecessoris mei, factas & datas ab abbati & Monachis beate Mariæ de Lonleyo, & successoribus eorundem, sanas & integras in Sigillo, & in scriptura, non cancellatas, non abolitas, non corruptas, nec in aliqua sui parte vitiatas, de quibus seriem rerum in eisdem contentarum, in nostris per Dei gratiam, intendimus recitare.

Inprimis dictus dominus Nigellus de Munevilla, cum uxore sua Emma, in honore & amore Dei & sanctæ Mariæ, & sanctæ Eanswythæ virginis, pro redemptione & salute animæ suæ, & uxoris suæ, & animarum antecessorum suorum, scilicet Willielmi de Archis, & Beatricis

560b

uxoris illius, & omnium parentum suorum dedit ecclesie beate Mariæ de Lonleyo, & Ranulpho

tunc abbati & successoribus ejus, & monachis ejusdem loci, ecclesiam sanctæ Mariæ, & sancte Eanswythæ de Folkestan, cum patronatu ejusdem, & omnes ecclesias domini sui, cum patronatu earundem, ad honorem de Folkestan pertinentium, cum omnibus pertinentiis suis, & proventibus, & redditibus, & consuetudinibus quas laicus in ecclesiasticis rebus habere, & dare potest, in puram & perpetuam elemosinam, assensum & auctoritatem suam prebente Anselmo Cantuariæ archiepiscopo, anno ab incarnatione Domini millesimo nonagesimo quinto, regnante Willielmo Rege juniore, filio Regis Willielmi, qui Angliam devicit. Concessit præterea idem Nigellus eisdem Monachis, duas terras domini sui, scilicet, Cornyls & Forenden, cum omni jure, & jurisdictione, sicut in eisdem habebat, liberas & quietas ab omni seculari servicio, præter danegeldum, quod solvendum est de Cornyls solummodo; Dedit etiam dictis Monachis viginti solidos, quos habebat in Folkestan de Hanetot, & Chyldewite. Hos viginti solidos remisit Ranulphus abbas Burgensibus de Folkestan, tali conditione, quod ipsi concesserunt omnem decimationem piscium capture sue in sempiternum, prædictis Monachis de Folkeston. Memorata vero Beatrix, post mortem domini sui Willielmi de Archis, veniens ad terram dotis suæ de Newenton, concessit prædictis monachis plenam medietatem decimationis de dominio suo in omnibus que decimari solent, & debent. Nigellus vero dedit plenarie eisdem monachis omnem decimationem domini sui de Folkestan, de Sterlingham, de Walton, de Northwode, de Alkeham & Standen, & de nemoribus suis, tertiam partem autem decime de Flete, in omnibus que decimari debent, in garbis, in aquis, in vitulis, in caseis, & de molendino ville ipsius tertiam partem: de Folkestan vero & de Alkeham & de Sterlingham, de denariis proprii gabli, de molendinis, de melle, de pratis, de vineis, de fructibus viridariorum suorum, de pullis, de vitulis, de porcis, de agnis, & de silvestribus bestiis parci, & de pastagio, de pasturis, & de piscibus vivariorum, cum omnibus quæ mare eicit in propriam terram dictorum monachorum. Mortuo vero Nigello absque masculino hærede, Henricus Rex, frater Willielmi junioris, dedit filiam ejus, nomine Matildam, Rualoni de Abrincis, cum omni terra, & honore quem Nigellus habuit dum vixit. Rualo vero concessit monasterio Longiledi, & monachis de Folkestan, omnia sicut sunt superius annotata, integra & illibata absque ulla diminutione. Et quia ego dictus Willielmus de Abrincis omnia & singula superius annotata, & contenta in literis domini Nigelli de Munevylla, quondam domini de Folkeston, antecessoris, & domini Rualoni de Abrincis vidi contineri, & coram me feci legi, recitarique diligenter, quibus auditis, perlectis, & intellectis omnes & singulas donationes, elemosinas supradictas comperii, & inveni, recte, & juste factas, & datas, & confirmatas fuisse prædictis abbati, & monachis & successoribus

eorundem. Ideo, ut participationem ampliorem habeam in precibus, suffragiis, & aliis beneficiis

561a

dictorum abbatis & monachorum de Lonleyo, & de Folkestan, tam me, quam prædecessores meos ac etiam successores, volo, sanctam ecclesiam, in suis iuribus & libertatibus, in quantum possent indempnem, & illesam observare, necnon servos Dei, prefatosque religiosos de Folkestan, in suis possessionibus, elemosinis, & consuetudinibus liberos & quietos assidue, sine molestatione quacunque permanere. Quia bona & munimenta eorum non vellem, nec deberem infringere vel minuire; immo magis vestigiis antecessorum meorum adhereo, ea munificentia, qua possum augmentata dilatare, in honore sancte Dei genitricis Mariæ, & S. Eanswythe virginis, & ob favorem, & devotionem ferventem, quas erga sanctam religionem habeo, prescriptas omnes donationes, & singulas in quocunque titulo antecessorum meorum comprehensas & insertas, elemosinas, decimas, collationes, terras & tenementa, confirmationes, & iurium, possessionum, ecclesiarum, libertatumque concessionem ratas & gratas habeo, in quantum mihi pertinet, pro me & hæredibus meis approbo, ratifico, in novo & presentis pagine testimonio do, absque ulla diminutione; & prædictis monachis de Lonleyo de Folkestan, & successoribus eorundem, in puram & perpetuam elemosinam confirmo, videlicet in domibus, terris, pratis, & redditibus, nemoribus, possessionibus, & consuetudinibus, & cum omni jure, & jurisdictione plenaria de Cornylis & de Farenden, sicut dominus Nigellus habebat absque ulla reclamatione, a me, nec ab heredibus meis in illis terris, nec in aliis donationibus, superius nec inferius contentis facienda, & in aliis iuribus & libertatibus omnibus, & decimis quibuscunque, maxime in decimatione omnium ad meum dominium de Folkestan, quocunque modo spectantium, scilicet meorum reddituum proprii gabli de Folkeston, de Sterlingham, & de Alkham, pasnagii mei parci, piscium vivarium meorum, cum omnibus que mare eicit in propriam terram dictorum monachorum, boscorum meorum incolarum. In decimis etiam bestiarum mearum, & exituum earundem, videlicet, caseorum, pullorum, vitulorum, agnorum, porcorum, & omnium animalium silvestrium, & de fructibus viridariorum meorum, & vinearum, & volucrum, & omnium aliorum totius dominii mei, que debent, vel possunt de jure, & equitate decimari. Verum quia monachi predicti, de castello de Folkestan, in quo fundati fuerunt, sua spontanea voluntate, assensum & auctoritatem suam prebente venerabili patre domino Johanne Dei gratia Roffensi episcopo, vicario Archiepiscopatus Cantuariæ, post mortem domini Willielmi archiepiscopi Cantuariæ, anno primo, sede vacante, exire voluerint ad quandam novam ecclesiam, quam eis dedimus, extra dictum castellum, cum patronatu ejusdem quæ aptior vi-

detur eis; Et quendam locum juxta ecclesiam, quam eis dedimus, & concedimus & confirmavimus in puram & perpetuam elemosinam, sicut aliqua elemosina melius dari potest, vel appropriari (quia, quod semel Deo dedicatum est, amplius ad usus humanos non est transferendum.) Et eos ibidem fundavit, cum omnibus suis ecclesiis, possessionibus, terris, juribus, redditibus,

561b

consuetudinibus, absque servitute, infra omnia septa Prioratus vel impedimento; Et cum omnibus aliis rebus quæ tenuerunt & habuerunt absque ulla diminutione, sicut eo tempore tenuerunt cum adhuc in dicto castello remanebant; Ideo ne loca pure elemosinata, & dictis monachis appropriata, per heredes vel ministros nostros, vel alios temere violentur, vel turbentur, volo, & hic confirmo, quod nullus, nomine meo, aut hæredum meorum, imposterum, infra septa vel clausuram Prioratus, & domus ipsorum monachorum de Folkestan, possit, debeat, nec presumat, jure consuetudinis, usus dampni vendicando, res, blada, boves, equos, jumenta, seu alia animalia, vel bona quecunque, capere, extra ponere. Hospitum locum ipsorum spoliando, aut de meis alienisve animalibus, ovibus, servientibus ipsos honorando, aliquem aut aliquod ibidem vi tenere, dimittere custodiendum sustendendumque quocunque colore quesito, in ipsorum dampnum & gravamen, & ecclesiasticæ libertatis lesionem, nec non in prejudicium sui Prioratus, in quo nihil omnino mihi, aut hæredibus meis, in aliquo die anni preter suffragia, & participationem precum, & orationum dictorum monachorum retineo, sed liberum pacificum & quietum in futurum volo remanere. Adhuc etiam volo & consentio, quod ego & hæredes mei, vel quicumque succedentes, omnes res, donationes, & collationes superius contentas & comprehensas, prædictis monachis & successoribus suis manutenere, warrantizare, fideliter teneantur in futurum. Verum quia instrumenta, & Cartæ meorum antecessorum per ignem & aquam, putredinem, vetustatem, aut tyneam, rubiginem, vel guerram, sive aliam fortunam possent adnihilari, deperire, vel corumpi, Quare ego motus intuitu divine pietatis concedo, & volo ad petitionem ipsorum, quod dicti monachi de Folkestan, mihi, nec hæredibus meis aliqua fundamenta, titulos de cetero teneantur ostendere, seu etiam compellantur exhibere, nec compelli possint, nisi solummodo presentem istam meam donationem, & confirmationem; Quisquis autem meorum hæredum, aut aliorum quorumcunque causam, a me, vel a meis habentium execrabile mentis ingluvie, profanæque cupiditatis exagitatus & depravatus, hanc paginam mee mere & spontaneæ confirmationis, innovationis, approbationis impedire, minuire, violare, vel in aliqua sui parte voluerint, seu nisi fuerint infringendo deturbare, vel detinere in parte, vel in toto, iram irrevocabilem, & maledictionem Dei patris, & beatæ Mariæ ma-

tris ejus, & sanctæ Eanswythæ virginis, quarum famulis & servientibus fecerit injuriam, se senciatur celeriter, & terribiliter incurrisse, qui tanquam membrum inutile Christi, segregatus a corpore, per ecclesiam, Anathemate perpetuo feriatur, nisi penitendo recipiscat; & cum Juda Christi traditore cathenatus in tenebris & in umbra mortis, ubi erit fletus incessabilis, & stridor dentium torqueatur, inde cum Dathan & Abiron, quos in carne viventes absorbens aperta terra degluti- vit, sortiendo portionem, detrudatur in igne gehennali, cohorte Demoniaca preparata dampnabiliter sine fine cruciandus. In quorum omnium fidem, & testimonium, ne meos posteros, aut a-

562a

lios lateat in futurum, presentem Cartam, & confirmationem eisdem monachis dedi, Sigilli mei munimine, & impressione roboratam. Hiis testibus Willielmo de sancto Lupo milite, Alexandro Tyrell, Hugone camerario, Johanne de Morton, Stephano filio Wydonis, Hascull. Willielmo de Haseio, Bassey, Hugone Coko, Roberto de Eadchilde, Johanne venatore, Eadwino filio Richardi, Alano de Street, & pluribus aliis.

.....

576b

PATRICKSBURNENSE
Cœnobium in agro Canciano,
cella de Bello-loco in
Normannia.

Inquisitio.

Escaet. de
Ad quod
dampnum,
6 E. 3. n.
48.

Inquisitio capta apud Cantuariam coram Willielmo de North escaetore domini Regis in comitatibus Kancie (&c.) die martis proxima post festum sancti Nicolai anno regni Regis Edwardi tertii a conquestu sexto, virtute domini Regis huic inquisitioni consuti, per sacramentum Thomæ de Greneham (&c.) Qui dicunt super sacramentum suum, quod dominus Rex nunc, nec aliquis progenitorum suorum tempore vacationis Prioratus de Bello loco in Normannia, custodiam de manerio ipsius Prioris de Patrickesborne, nec de aliis terris & tenementis ad prædictum Prioratum quoquomodo spectantibus in comitatu Kancie prædicto, non habuerunt, exitus nec proficua aliqua inde provenientia perceperunt, nec inde in aliquo, aliquibus temporibus retroactis, intromisit; nec quod Piores dicti loci fidelitates domino Regi nunc seu progenitoribus suis, hactenus fecerunt. Et dicunt quod quidam Johannes de Pratellis, qui prædictum manerium quondam tenuit de Rege in capite, ut de hæreditate uxoris suæ, dedit manerium prædictum Priori, & conventui ejusdem loci, tenendum in puram & perpetuam elemosinam. Quam quidem donationem dominus Jo-

hannes Rex confirmavit per cartam suam. Et di= cuunt quod dominium dicti manerii, post mortem uxoris ejusdem Johannis de Pratellis descendebat antecessoribus Galfridi de Say, & sic dictus Prior tenet de dicto Galfrido de Say in puram & per=

577a

petuam elemosinam, & reddendo pro ipso Galfrido, ad castrum Roffense singulis annis xii. solidos in festo sancti Andreæ. In cujus rei testimoni= um huic inquisitioni prædicti juratores sigilla sua apposuerunt die & anno supradictis.

.....

609

Coenobia Anglicana,
DE ORDINE
CLUNIACENSI.

.....

621b

HORTONENSIS Prioratus
in com. Cantii, cella de Lewes.

*Carta Roberti filii Bernardi de Ver de fundatione
Prioratus de Horton.*

Ex regist.
ejusdem
Prioratus.

Reverendo in Christo patri & do= mino domino R. divina mise= ratione abbati Cluniaci radiis sinceræ devotionis & omnium virtutum viro commendabili= ter adornato vir humilis & de= votus Robertus de Ver filius Bernardi omnimodum honorem debitum tanto

622a

patri & fructum servicii salutaris. Noverit almi= fica vestra paternitas lucidius Deo gratissima me apud Hortonam Cantuariensis diocesis in honore Dei beatæ Mariæ & sancti Johannis evangelistæ ad salutem animæ meæ & pro animabus antecesso= rum & successorum meorum ecclesiam fundasse & construxisse, & eam tam in temporalibus quam spiritualibus promovisse & accumulasse, volen= temque & affectantem ministros vestri sanctissimi ordinis Cluniaci monachos Deo servituros im= perpetuum fore in eadem, insignissimi nostri re= gis concessionem gratiosa & confirmatione votiva primitus peroptatis, ac vestro sacratissimo patro= cinio benignius confovente, idem opus caritati= vum in puram & perpetuam elemosynam ab ad= versis facilius conservari & in prosperis æternali= ter communiri. Igitur vestræ prælibatæ pater= nitati supplico humiliter & devote ut me in si= num vestræ puræ religionis devotionis & orati= onis clementius suscipere, ac vestre fraternitatis piis suffragiis consolare, dictæque ecclesiæ vestræ de Hortona universa & singula jura privilegia & libertates a sanctis patribus sedis apostolicæ & vestris prædecessoribus vestro venerabili mona= sterio Cluniaci data concessa & confirmata a piæ fundationis tempore conferre & largiri dig=

nemini gratiose, quatinus in divinis officiis valius & avidius se exercere gaudeat sine fine.

Alia ejusdem Roberti Carta.

Ibid.

Sciunt præsentes & futuri quod ego Robertus de Ver constabularius regis Angliæ, & Adeliza filia Hugonis de Mountford uxor mea damus & concedimus & præsenti carta confirmamus Deo & sanctæ Mariæ & sancto Johanni & sancto Pancratio & monachis de Lewes apud Hortunam Deo servientibus idem manerium cum omnibus rebus ad illud pertinentibus scilicet cum terra & hominibus de Hayter & de Hangsel & de maresio & cum operibus quæ homines faciunt apud Saltwood & cum nemoribus Redebroc & Witinghanger in elemosynam liberam & quietam sicut dominium nostrum. Prior de Horton reddet singulis annis ecclesiæ sancti Pancratii unam marcam argenti pro recognitione. Habebit autem Prior de sancto Pancratio in perpetuum emendationem ordinationem & mercationem de Priore & monachis de Horton tanquam de suis propriis secundum regulam sancti Benedicti & ordinem de Cluniaco. Præter hæc damus decimam de Etretona sicut Robertus capellanus eam habuit. Et in Essexia ecclesiam de Parl. cum omnibus decimis & consuetudinibus ei pertinentibus. Damus etiam quinque solidos qui reddebantur de Hayter & Saltwood & viginti & quinque denarios qui de eadem terra reddebantur Estbrogia. Hæc & omnia quæ dedimus & quæ daturi sumus damus pro anima Regis Henrici domini nostri & incolumitate nostra & pro animabus nostrorum antecessorum & parentum & propinquorum & benefactorum nostrorum, Quicquid etiam Barones vel homines nostri ibidem in elemosinam dederint eodem animo damus & concedimus. Testibus, Roberto de Ver juvene, Roberto de Well, Roberto de Orchalveston, Normanno de Essetof, Turstano Dapifero, Hamone

r. onerationem

r. Purley

622b

de Avenaro, Willielmo filio Henrico, Willielmo filio ejus, Simone de Meald, Willielmo filio Normanni, Ricardo de Well filio Roberti, & Willielmo fratre ejus, Godfrido de Meald filio Simonis, & multis aliis.

Irrotulatur in memorandis scaccarii videlicet inter Recordia de termino sancti Michaelis anno sexto Regis Henrici quarti ex parte rememoratoris Regis videlicet in quodam processu tangente Priores de Castelacre, Pritewell, Horton, & alios.

Alia etiam ejusdem Roberti Carta.

Ibid.

Notum sit omnibus tam præsentibus quam futuris quod ego Robertus de Ver constabularius regis Angliæ & Adeliza filia Hugonis de Monte-forti uxor mea dedimus & concessimus Deo & beato Apostolo Johanni Evangelistæ & ecclesiæ de Horton & monachis in eadem ecclesia ad servendum Deo & beato Johanni commorantibus manerium de Titendon cum omnibus pertinentiis ipse

sus manerii in perpetuam elemosynam pro redemptione & salute animæ Regis Henrici & Regis Stephani & animarum nostrarum & omnium fidelium antecessorum nostrorum, ita libere & quiete & honorifice tenendum & habendum sicut nos tempore Regis Henrici prædicti dono ejusdem tenuimus & habuimus, & postea Regis Stephani, scilicet cum soca & saca & tol & team & infangeniteof cum omnibus consuetudinibus & libertatibus & quietationibus de warpeni & nupeni, in bosco & plano in pratis & in pasturis in terris & mariscis in via & in semitis. Adhuc ecclesiam de Stanesteed cum ejusdem ecclesiæ pertinentiis omnibus scilicet beneficiis ecclesiasticis atque ecclesiam de Bradburn cum sibi pertinentibus beneficiis ecclesiasticis scilicet decimas Estbrugæ & Hancild excepto sale. Teste, Gaufrido de Vere, & Roberto fratre suo, Radulpho filio Willielmi, Willielmo de Pila-tavil, Hero Dapifero, Hugone de Eschelot, Hugone Talbott, Willielmo de Well, Osberto Mariscallo Willielmi filii Trustan Dapiferi, Radulpho de Scalis, Radulfo filio Turaldi, Roberto de sancto Martino, Ernaldo sacerdote, Pagano clerico, Simone de Chandos, & Hugone fratre suo, Johanne sacerdote.

r. inpeni

In catalogo abbatiarum, prioratum, &c. cœnobio Cluniaci subjectorum qui extat in bibliotheca Cluniacensi, columna 1749 status hujusce Prioratus sic se habet.

<Marrier & Duchesne 1614>

Prioratus de Hortuna immediate subditus Prioratui Lewensi, in quo secundum aliquos debent esse octo monachi & secundum alios debent esse tredecim, & debent ibi celebrari tres missæ, major, & secunda beatæ Mariæ, & tertia pro defunctis. Debet dici Evangelium per diaconum ad majorem missam, & debet haberi lectio in refectorio ad prandium. Et sunt tres ad custodiendum sigillum videlicet Prior, subprior, & unus alius.

.....

687a

FEVERSHAMENSE

Cœnobium in agro Cantiano

/* fundatum anno MCxliiii.

Carta regis Stephani de fundatione ejusdem.

Stephanus rex Angliæ, archiepiscopus, episcopis, abbatibus, justiciariis, comitibus, baronibus, vicecomitibus, ministris, & omnibus fidelibus suis Angliæ salutem. Sciatis me concessisse, & dedisse abbatibus & monachis de S. Salvatore de Faueresham, manerium de Faueresham cum omnibus pertinentiis illius, in perpetuam elemosinam, ad fundandam in illo unam abbatiam. Et præterea manerium de Treungla, cum omnibus pertinentiis illius in perpetuam elemo-

687b

/* Annales S. Martini Dover in bibl. Cotton.

Cartæ antiquæ li-tera N. n. 38.

Vide cart. 9. E. 2. n. 48. per Inspex.

Ex autographo penes Will. Somner Cantuar.

sinam, pro salute animæ Matildæ reginæ uxoris meæ, & omnium fidelium. Quare volo, & præcipio, quod monachi illi, & ecclesia sancti Salvatoris, maneria illa, bene & pace, libere & quiete teneant, cum omnibus pertinentiis eorum, in bosco, & plano, in pratis & pascuis, in aquis & molendinis, in viis & semitis, & in omnibus rebus, cum soca, & saca, & toll, & theam, & infangenetheof, cum omnibus aliis libertatibus, & liberis consuetudinibus, in perpetuam elemosinam, soluta, & quieta omni sæculari exactione. Teste, T. archiepiscopo Cantuariensi, & H. episcopo Wintoniensi, & Nigello episcopo de Ely, & W. episcopo Norwicensi, & W. episcopo Rovecestræ, & comite Eustachio, & Henrico de Essex, & Ricardo de Lucy, apud Cantuariam.

Carta regis Henrici secundi.

Ibid.
Cart an=
tiq N.
n 39.

Henricus rex Angliæ, & dux Normanniæ, & Aquitaniæ, & comes Andegaviæ, archiepiscopus, episcopis, abbatibus, comitibus, baronibus, justiciariis, vicecomitibus, ministris, & omnibus fidelibus suis, Francis, & Anglis, totius Angliæ salutem; Sciatis me concessisse & confirmasse, prece & petitione cognati mei Willielmi comitis Warrenne, monachis de Faueresham, secundum ordinem Cluniacensem ibidem Deo servientibus, abbatiam ipsam de Faueresham, quam rex Stephanus fundavit in manerio ipso de Faueresham, ubi requiescunt cognati mei, videlicet rex Stephanus, & Matilda regina uxor ejus, & Eustacius filius eorum. Concedo etiam eis in perpetuam elemosinam pro salute animæ meæ & omnium parentum meorum & antecessorum regum Angliæ, ipsum prædictum manerium de Faueresham cum omnibus pertinentiis suis. Concedo etiam quod homines eorum sint liberi & quieti per totam Angliam, de Teoloneo & passagio & mardo, & danegeldo, & shyris, & lestagiis, & omnibus exactionibus sicut quietiores fuerunt tempore regis Henrici avi mei. Concedo etiam eis unam feriam octo dierum singulis annis, quæ ad festum sancti Petri Advincula incipiat. Concedo etiam eis & confirmo manerium de Treungla cum omnibus pertinentiis suis, quod Matilda regina eis donavit, & terras quas ipsa emit de Fulcone de Newenham, & eis dedit, scilicet Burdifeld, & Kingesdonam, & Chetham, quam dedit eis Richardus de Lucy pro anima sua, & pro anima ejusdem reginæ; & terram quam dedit eis Radulfus Pycot, scilicet Monechetonam, & socam de feodo ejusdem reginæ quam dedit eis Willielmus de Basevilla in London, & Suthwerca, & terram de Teia quam abbas Clarenbaldus emit, & molendinum quod Willielmus frater meus eis dedit, de Westbroc in Ospringis cum pertinentiis suis; & molendinum de Godewinestonam, & Bosindennam cum pertinentiis suis, quam abbas Clarenbaldus emit de Fulcone filio Richardi. Quare volo & firmiter præcipio, quod monachi ejusdem abbatie de Faueresham, hæc omnia supradicta teneant, bene, & in pace, & libere, & quiete, & honorifice, in bosco, & plano, in pratis

& pascuis, in aquis & molendinis, in viis, & semitis, in stagnis, & piscariis, in portibus, & foris, & in omnibus locis, & in omnibus rebus, cum socha,

688a

& sacha, & toll, & theam, & infangenethef, & cum omnibus libertatibus, & liberis consuetudinibus, cum quibus aliqua ecclesia regni Angliæ melius, & liberius & quietius tenet, sicut cartæ suæ quas inde habent, testantur. Teste T. archiepiscopo Cantuariensi, Roberto episcopo Lincolnensi, Hillario episcopo Cicestrensi, Thoma cancellario, Willielmo comite Warenn, Henrico de Essex constabulario, Reginaldo de Warrenna, Richardo de Lucy, Richardo de Humet, constab. Willielmo Martell, Manasero Biset, dapifero, Warino filio Geraldi, camerario Faremusa, Willielmo de Kaisneto, apud Gloucester.

Alia ejusdem regis carta.

r. Stephani

Ibid.
Cart. 9. E.
2. n. 48.
per In=
spex.

Vide Pat.
4. E. 4.
part 3.
m. 6.

S. Rex Angliæ archiepiscopis, episcopis, abbatibus, comitibus, justiciariis, vicecomitibus, baronibus, ministris, & omnibus fidelibus suis Francis & Anglis totius Angliæ salutem. Scitis me dedisse & concessisse pro salute animæ meæ & Mathildis reginæ uxoris meæ, & E. filii mei, & aliorum puerorum meorum, & antecessorum meorum regum Angliæ manerium meum de Fauresham ad fundandam abbatiam ibidem de ordine monachorum Cluniacensium. Quare volo & firmiter præcipio quod abbas & monachi ibidem Deo servientes inperpetuum teneant & possideant manerium illud & abbatiam suam ita bene & in pace, & libere, & quiete & honorifice in bosco & plano in pratis & pasturis, & aquis & molendinis, & stagnis & portibus, & omnibus aliis locis & rebus cum socna & saca & toll & theam & infangenetheof, & cum omnibus aliis liberis consuetudinibus cum quibus aliqua ecclesia regni mei melius & liberius & quietius tenet. Scitis etiam quod dedimus ego & Mathildis regina uxor mea Willielmo de Ipra in escambium pro eodem manerio de Fauresham, Lillechirch cum pertinentiis suis de hæreditate reginæ, & superplus in manerio meo de Middeltona. T. H. episcopo Winton. fratre meo, & Roberto episcopo London; & comite Eustacio filio meo, & W. de Ipra, & R. de Ver, & W. Martell & Ricardo de Luci, et H. de Essex, & R. de Camvill, apud Bermunde= seiam.

Carta regis Johannis.

Ibid.

Johannes Dei gratia rex Angliæ (&c.) Scitis nos intuitu Dei (&c.) confirmasse abbati & monachis S. Salvatoris de Fauresham secundum ordinem Cluniacensem ibidem Deo servientibus abbatiam ipsam de Fauresham quam rex Stephanus fundavit in ipso manerio de Fauresham, & manerium de Fauresham cum hundredo, & omnibus pertinentiis suis quæ habent de dono ipsius Stephani. Confirmamus etiam eis & concedimus, quod homines ipsorum monachorum de Fauresham quieti sint de theloneo & passagio & murdro & dane=

geldo & sciris & lestagiis, & omnibus exactionibus per totam terram nostram Angliæ. Concedimus etiam eis quod habeant unam feriam singulis annis per octo dies duraturam quæ incipiat ad vincula S. Petri sicut rex Henricus pater noster illam eis concessit. Confirmamus etiam manerium de Triangre cum omnibus pertinentiis suis, quod habent

688b

de dono Matildis quondam reginæ Angliæ, & terras quas ipsa regina emit de Fulcone de Newenham, & eis dedit; scilicet Burdefeld, Kyngesdone; & terram de Chatham quam habent de dono Ricardi de Lucy; & terram de Monketon quam habent de dono Radulfi Pikot. Et sokam ejusdem dominæ reginæ in London & Suthwerc quam habent de dono Willielmi de Basevill; & molendinum de Westbroc in Ospreng cum pertinentiis suis cum terra Edwardi Honemann, quæ habent de dono Willielmi avunculi nostri. Et molendinum de Godwinestone quod habent de dono Simonis de Turvill. Et Bolindene cum pertinentiis suis quam abbas Clarenbaldus emit de Heltone filio Ricardi. Confirmamus etiam eis servicium de Stokes quod pertinet ad manerium de Triangre; scilicet quartam partem feodi unius militis quod habent de dono Willielmi comitis Boloniæ, Warennæ & Moretoniæ. Et manerium de Benedis, cum omnibus pertinentiis suis quod habent de dono ejusdem Willielmi. Confirmamus autem eis terram de Messewell cum omnibus pertinentiis suis quam habent ad feodi firmam ex concessione Roberti de Betun advocati Attrebatii. Quare volumus (&c.) Dat. per manus magistri Ricardi de Mariscis cancellarii nostri apud Ospreng septimo die Marcii anno regni nostri xvi.

r. Bosindene

Ibid. M. Regina Angliæ omnibus Christi fidelibus Francis & Anglis salutem in domino sempiternam. Sciatis me dedisse & confirmasse & concessisse abbati & monachis ecclesiæ sancti Salvatoris de Fauresham, in liberam partem & perpetuam elemosinam manerium meum de Treuges, cum omnibus pertinentiis suis, pro salute animæ meæ & omnium fidelium. Quare volo & præcipio quod prædicti abbas & monachi de Fauresham prædictum manerium de Treuges habeant & teneant bene et in pace, cum omnibus suis pertinentiis et cum omnibus aliis libertatibus et liberis consuetudinibus ad me vel ad heredes meos spectantibus, imperpetuum, quietum et solutum ab omnibus secularibus exactionibus sectis et demandis. Testibus Theobaldo archiep. Cant. H. episcopo Winton. Nigello Elyensi episcopo, W. episcopo Norwycensi, Waltero Rofensi episcopo, Henrico de Estsexe, Ricardo de Lucy, et multis aliis.

r. Treuges

r. Treuges

Ibid. W. Comes Boloniæ & Warr. & Moritonii, archiep. episcopis, abbatibus, comitibus justiciariis & baronibus vicecomitibus & ministris & omnibus sanctæ Dei ecclesiæ fidelibus salutem. Sciatis me concessisse & dedisse & hac

presenti carta mea confirmasse abbati de sancto Salvatore de Fauresham & monachis ibidem Deo servientibus, manerium meum de Treunga cum omnibus pertinentiis suis, & servicium de Stoches quod pertinet ad ipsum manerium de Treunga, scilicet quartam partem unius militis. Et manerium meum de Benedis cum omnibus pertinentiis suis, in liberam & quietam & perpetuam elemosinam, pro anima patris mei regis Stephani, & reginæ Matildis matris meæ, & Eustachii fratris mei, & pro anima mea & omnium antecessorum meorum. Quare volo & firmiter præcipio ut præ-

689a

nominata ecclesia de Fauresham hæc omnia supradicta bene & in pace, libere & quiete teneat, in bosco in plano, in pratis & pascuis, in viis & semitis & aquis & molendinis cum omnibus aliis liberis consuetudinibus. Testibus, Willielmo Priore de S. Pancracio, Rogero Suppriori, Rainaldo de Warr. Far. de Bolonia, Willielmo fratrem comitis, Stephano de Dankevilla, Willielmo de Heli, Elia de Sankevillæ, Wydone clerico, Adam clerico.

Ibid. Henricus Dei gratia rex Angliæ, dominus Hiberniæ, dux Normanniæ, Aquitaniæ, & comes Andegaviæ, archiepiscopis, episcopis abbatibus, Prioribus, comitibus, baronibus, iusticiariis, forestariis, vicecomitibus, præpositis ministris & omnibus ballivis & fidelibus suis salutem. Sciat is nos intuitu Dei & pro salute animæ nostræ & animarum antecessorum & successorum nostrorum confirmasse abbati & monachis sancti Salvatoris de Fauresham secundum ordinem Cluniacensem ibidem Deo servientibus abbatiam ipsam de Fauresham quam rex Stephanus fundavit in ipso manerio de Fauresham, & manerium de Fauresham, cum hundredo & omnibus pertinentiis suis quæ habent de dono ipsius Stephani. Confirmamus etiam eis & concedimus quod homines ipsorum monachorum de Fauresham quieti sint de theloneo passagio & mureo & danegeldo & scyris & lestagiis & omnibus exactionibus per totam terram nostram Angliæ. Concedimus autem eis quod habeant unam feriam singulis annis per octo dies duraturam quæ incipit ad vincula sancti Petri sicut Henricus rex avus noster illam eis concessit. Confirmamus etiam manerium de Triungla, cum omnibus pertinentiis suis, quod habent de dono Matildis quondam regine Angliæ & terras quas ipsa regina emit de Fulcone de Newenham & eis dedit, scilicet Burdefeld, Kingesdon, & terram de Chatham quam habent de dono Ricardi de Luci, & terram de Moneketon quam habent de dono Radulfi Picot, & sokam de feodo ejusdem domini reginæ in London & Suthwerk quam habent de dono Willielmi de Basevill, & molendinum de Westbrok in Ospreng cum pertinentiis suis, cum terra Edwardi Honemann quæ habent de dono Willielmi avunculi domini J. regis patris nostri, & molendinum de Godwine-

ston quod habent de dono Simonis de Turville, & Bosingden cum pertinentiis suis quam abbas Clarenbaldus emit de Heltone filio Ricardi. Confirmamus etiam eis servicium de Stok quod pertinet ad manerium de Triunges scilicet quartam partem feodi unius militis quod habent de dono Willielmi comitis Boloniæ Warrennæ & Moretonii, & manerium de Benedis cum omnibus pertinentiis suis, quod habent de dono ejusdem Williel. Confirmamus autem eis terram de Messe= well cum omnibus pertinentiis suis quam habent ad feodi firmam ex concessione Roberti de Setun advocati Attrebatii. Quare volumus & firmiter præcipimus quod prædicti abbas & monachi de Fauresham habeant & teneant omnia supradicta bene & in pace libere quiete & integre in bosco & plano, in pratis & pascuis, in aquis & molendinis, 689b

r. Betun

in viis & semitis, in stagnis & piscariis, in portu= bus & foris, & in omnibus locis & in omnibus rebus, cum soc & sac, & thol & theam, & in= fangthef, & cum omnibus libertatibus & liberis consuetudinibus, sicut ecclesia illa de Faure= sham ea melius liberius quietius & integrius te= nuit & sicut carta H. regis avi nostri & confir= matio J. regis patris nostri & cartæ prædictorum donatorum quas inde habent rationabiliter te= stantur. Hiis testibus, Joscelino Bathoniensi & Ricardo Sarr. episcopis, Huberto de Burgo co= mite Kancixæ, justiciario nostro, Willielmo filio Warini, Radulfo filio Nicholai, Ricardo de Ar= gentein senescallis nostris, Henrico de Capella & aliis. Dat. per manum venerabilis patris Ra= dulfi Cicestrensis episcopi cancellarii nostri, apud Westm. vicesimo secundo die Marcii, anno regni nostri undecimo.

Breve Petri abbatis Cluniacensis de absolutione abbatis de Feuresham a subjectione Clunia= censis ecclesiæ.

Ibid. T. Dei gratia Cantuariensi archiepiscopo fra= ter P. fratrum Cluniacensium indignus mi= nister salutem & dilectionem in domino. Notum volumus fieri vestræ dilectioni quod nos dedimus & concessimus Stephano regi Angliæ & M. uxori suæ reginæ, Clarembaldum qui fuit Prior mona= chorum de Bermundeseia & cum eo xii. monachos ejusdem cœnobii, ad construendam abbatiam suam quam apud Faversham fundare jam incœperunt. Præterea absolvo ipsum Priorem Clarembaldum & præscriptos monachos ab omni obedientia vel subjectione quam mihi seu ecclesiæ Cluniacensi ante hac promiserant & debebant sive ecclesiæ de Caritate, ut Deo serviant apud Faversham, ita videlicet libere ut nec abbas Cluniacensis vel Prior de Caritate præsumant quicquam in abba= tia de Faversham calumniari.

De emancipatione abbatis primi de Feuresham & monachorum suorum a subjectione Cluni= acensis ecclesiæ.

Ibid. T. Dei gratia archiepiscopo Cantuariensi B.

Prior conventus monachorum sanctæ Mariæ de Caritate salutem & caritatis devotionem. Notum facimus sanctitati vestræ quod Clarendon Priorem de Bermundeseia & xii. monachos ejusdem monasterii, rege Stephano & uxore ejus Matillide regina pio expetentibus desiderio, ab omni obedientia & subjectione quam nobis & ecclesiæ nostræ de Caritate necnon abbati Petro & Cluniacensi ecclesiæ debuerant, Roffensi episcopo cum clericis suis, Priore etiam Cantuariensi cum suis, & aliis quam pluribus tam clericis quam laicis astantibus, absolvimus, ex parte tam prædicti Petri Cluniacensis abbatis quam nostra. Eosque regi & reginæ ad construendam abbatiam suam de Fauresham emancipatos omni libertate donavimus, ut ipsa abbatia in eadem maneat libertate in qua manet abbatia de Rading de mo-

690a

<misnumbered '691'>

nachis ordinis nostri constructa. Ne ergo in posterum huic datæ libertati in aliquo cavillatorie ab aliquibus derogetur, donationem istam sive emancipationem verbo tenus & realiter factam scripto nostro consignamus & sigilli nostri impressione confirmamus. Valete in domino.

Carta de Messewella.

Ibid.

Notum sit tam posteris quam modernis quod ego Robertus de Betuna advocatus Atrebatii, consensu & assensu filiorum meorum Roberti, Willielmi, Balduini, Johannis, Cononi, concessi abbati sancti Salvatoris de Faversham & ejusdem loci conventui pro salute animæ meæ & uxoris meæ Aaliciæ & antecessorum meorum & omnium amicorum meorum totam terram meam de Messewella cum omnibus pertinentiis suis in bosco in plano in pratis in terris in aquis & in omnibus rebus tenendam de me & omnibus hæredibus meis ad feudam firmam inperpetuum, libere & quiete pro omni servicio sicut eam liberius & quietius tenui, pro decem libris sterlingorum annuatim inde reddendis mihi & hæredibus meis vel nuncio nostro apud Faveresham in nativitate sancti Johannis baptistæ. Et quia nolo quod hæc mea concessio & hæredum meorum aliquatenus ab aliquo inposterum possit infringi, eam a domino rege Henrico imperatricis filio confirmari feci. Et ego ipse hujus meæ cartæ attestacione & sigilli mei impressione inperpetuum valituram roboravi. Pro hac autem prædicta concessione & confirmatione, præfatus abbas & conventus dederunt mihi & meis centum marcas sterlingorum. Ego vero & hæredes mei debemus eis prædictam terram in perpetuum warrantizare contra omnes homines præter solum regem Angliæ & ejus ministros pro prædicto censu decem librarum. Hujus rei testes sunt, Ilbertus de Caerendiro, Johannes de Fossa, Robertus præpositus, Johannes clericus, Willielmus de Forond, Paganus filius Odonis, Robertus Basset, Willielmus filius ejus, magister Adam, Ricardus Peiforere, Radulfus de Fisseburna, Hamo de Gravenel, Ricardus filius Heltonis, Herbertus de Herteia, Johannes de Sezanna, Gaufridus Præpositus, Al-

binus, Albricus, & multi alii.

.....

693

Coenobia Anglicana,
DE ORDINE
CISTERCIENSI.

.....

827a

BOXLEENSIS Abbatia
in agro Cantiano.

Ex Chron.
claustr
Roffensis.

ANNO millesimo centesimo qua=
dragesimo quarto Willielmus de
Ipre, præfæctus bello sub Re=
ge Stephano, Abbatiam de Box=
ley fundavit; erat autem al=
bis repleta monachis.

*Confirmatio donationum per Regem Ricardum
primum.*

Cart.
37 H. 3.
m. 9. per
Inspex.

Ricardus Dei gratia Rex Angliæ (&c.) Sci=
atis nos concessisse, & presenti carta nostra
confirmasse in perpetuam elemosinam, pro ani=
ma patris nostri Regis Henrici, & pro salute
nostra & matris nostræ, & antecessorum nostro=
rum Abbaciæ de Boxele, & monachis secundum
ordinem Cisterciensem, ibidem Deo seruiantibus,
totum manerium de Boxele, cum omnibus per=
tinentiis suis, in bosco & plano, in pratis & pa=
sturis, in aquis & molendinis, in viis & semitis,
& in omnibus aliis locis & aliis rebus ad idem ma=
nerium pertinentibus, cum omni jure & liberta=
te ejusdem manerii, libere & quiete, integre &
honorifice & plenarie, sicut gloriosus Rex Hen=
ricus proavus noster manerium illud tenuit. Et
parcum cum clausuris suis & omnibus pertinenti=
is suis sine ullo retenemento. Ad hæc autem con=
cedimus eisdem monachis, & presenti Carta con=
firmavimus omnes conventiones quas ipsi fece=
runt erga homines qui tenent de eodem manerio;
in pasturis, videlicet & in escambiis, & in empti=
one terræ, & in terris unde eis redditus condo=
naverunt, & in terris unde monachi eis redditus
reddunt; Et conventiones erga Johannem de
Horpole & filios ejus de terra sub montibus &
supra, & apud Wavering, & de Tattelmele,
& erga Edwardum de Burnleg, & erga filios
Johannis de Capella super Tattelmesle in feudi
firmam per quinque marcas argenti annuatim

827b

reddendas illi & hæredibus ejus. Et terram quæ
dicitur Hereburcheland Archiepiscopi Cantuar.
& unum mercatum in Ho ex dono Matildis de
Canvill, & domos Anselmi. Decimas Sandi=
censes in Dovor, cum suo maisagio. Et in Sur=
reia teram de Chissendon, cum pastura quam
Robertus de Chissendon in liberam eis dedit e=
lemosinam libere & plenarie secundum ejusdem
Roberti cartæ rationabiliter attestatum. Et Lon=

dini domos Paridis, Roffensis archidiaconi, super
Thamisiam, novas & veteres, sicut ejus Carta
rationabiliter testatur. Et mariscum quod te=
nent apud Rommenel de archiepiscopo Cantuar.
sicut rationabiles cartæ quas inde habent testan=
tur. Et omnes alias terras & tenementa & posses=
siones suas secundum Cartas rationabiles vel
chyrographa donatorum vel venditorum vel es=
cambitorum suorum. Quare volumus & firmi=
ter præcipimus quad prædicta abbacia omnia te=
nemente sua & homines & redditus suos habeat
& teneat integre & libere (&c.) cum sacca &
socca (&c.) Testibus Hugone Dunelmensi. G.
Winton. H. Sarum. R. Bathon. episcopis (&c.)
Dat. per manum W. de Longocampo Elyen. Can=
cellarii nostri, septimo die Decembris anno pri=
mo regni nostri.

.....

1151

ERRATA,

In quibus, p. paginam, c. columnam, l. lineam designat.

..... p. 19. c. 2. l. 10 Athelardo, ib. l. 54 Binne, ib. l. 55 Lyfchild, p. 20. c. 2. l. 20
Wefingmersh, ib. l. 61 pro et etiam, lege terram, p. 21. c. 1. l. 55 platea, p. 23. c. 1.
l. 63 Orientem, p. 25. c. 2. l. 65 ambitum, p. 27. c. 1. l. 32 Elfswitha, l. 33 Darente,
l. 46 Lametham & Hedenham, ead. p. co. 2. l. 1 aptum, l. 7 Hrofibre,
p. 152. c. 2. l. 54 monialibus, p. 353. c. 1. lin. 28 Senbero, l. 40 xxx p. ubi,
ad oram pag. pro pearrucas, rescribe porcorum, p. 502. c. 1. l. 9 insula de
Gren, p. 622. c. 1. l. 48 & onerationem, l. 54 Purley, c. 2. l. 23 warpeni &
inpeni, p. 688. c. 1. l. 15 Alia Stephani regis charta, c. 2. l. 13 Bosindene,
l. 36 & 40 Trenges, p. 689 c. 1. l. 62 Betun,

Quædam alia sunt, non solum typographica, sed & autographica: illa, plerumque
leviora & a quovis sciolo facile corrigenda: ista, pauciora licet, majora, tamen; ut
quæ sensum & syntaxin quandoque vitiant, quandoque obscurum reddunt: ...
Quæ tamen, ne in exhibendo parum fidi habeamur, serii Lectoris judicio & candori
consultius duximus relinquenda. Vale.

<C.F. February 2011.>